

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ**

Факультет землевпорядкування

ДОПУСКАЄТЬСЯ ДО ЗАХИСТУ
Завідувач кафедри
землевпорядного проектування

_____ **Андрій МАРТИН**

“ ____ ” _____ 2025 р.

БАКАЛАВРСЬКА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

**на тему «Формування земельних ділянок для ведення особистого
селянського господарства (в умовах Казанківської селищної громади
Баштанського району Миколаївської області)»**

Спеціальність – 193 «Геодезія та землеустрій»

Гарант освітньої програми
д.геогр.н., проф.

Іван КОВАЛЬЧУК

Керівник бакалаврської
кваліфікаційної роботи
д.е.н., проф.

Андрій МАРТИН

Виконав

Костянтин ШАГОВКА

КИЇВ – 2025

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
Факультет землевпорядкування**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри землевпорядного проектування

_____ Андрій МАРТИН

« ____ » _____ 2025 р.

З А В Д А Н Н Я

**до виконання бакалаврської кваліфікаційної роботи студенту
Шаговці Костянтину Юрійовичу**

Спеціальність: 193 «Геодезія та землеустрій»

Тема бакалаврської кваліфікаційної роботи: «Формування земельних ділянок для ведення особистого селянського господарства (в умовах Казанківської селищної громади Баштанського району Миколаївської області)». Затверджена наказом проректора НУБіП України від 18 листопада 2024 р. №2063 «С».

Термін подання завершеної роботи на кафедру _____.

Вихідні дані до бакалаврської кваліфікаційної роботи: законодавча та нормативно-правова база України, науково-методична література з теми дослідження, графічні матеріали проекту формування та встановлення меж земельних ділянок, проекту землеустрою формування земельних ділянок.

Перелік питань, що підлягають дослідженню:

1. Особливості формування земельних ділянок для ведення особистого селянського господарства.
2. Документація із землеустрою для формування земельних ділянок ведення особистого селянського господарства.
3. Формування земельної ділянки для особистого селянського господарства в умовах Казанківської селищної громади.

Дата видачі завдання “ ____ ” _____ 20 ____ р.

**Керівник бакалаврської
кваліфікаційної роботи**

д. е. н., проф. _____

Андрій МАРТИН

Завдання прийняв до виконання _____ **Костянтин ШАГОВКА**

ЗМІСТ

РЕФЕРАТ БАКАЛАВРСЬКОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ.....	6
ВСТУП.....	7
РОЗДІЛ 1. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК ДЛЯ ВЕДЕННЯ ОСОБИСТОГО СЕЛЯНСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА.....	9
1.1. Структура земель сільськогосподарського призначення у Миколаївській області Аналіз структури сільськогосподарських земель в області, їх розподіл та використання в межах громади.....	9
1.2. Нормативні вимоги до розміщення сільськогосподарських земель за межами населених пунктах Огляд нормативно-правових актів, що регулюють розміщення сільськогосподарських земель у сільській місцевості.	11
1.3. Нормативні вимоги до розмірів земельних ділянок для особистого селянського господарства Аналіз вимог законодавства щодо допустимих розмірів земельних ділянок.....	17
РОЗДІЛ 2. ДОКУМЕНТАЦІЯ ІЗ ЗЕМЛЕУСТРОЮ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК ВЕДЕННЯ ОСОБИСТОГО СЕЛЯНСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА.....	19
2.1. Загальні вимоги до проекту землеустрою Опис основних вимог до проектної документації для відведення земельних ділянок.....	19
2.2. Специфіка підготовки документації із землеустрою для особистих селянських господарств Розгляд етапів підготовки документації, зокрема особливості її формування у громаді.	23
РОЗДІЛ 3. ФОРМУВАННЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ ДЛЯ ОСОБИСТОГО СЕЛЯНСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА В УМОВАХ КАЗАНКІВСЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ ГРОМАДИ.....	27
3.1. Природні та планувальні умови Казанківської громади Опис природно- географічних умов громади та їх вплив на формування земельних ділянок...	27
3.2. Опис проектного рішення Представлення та обґрунтування проекту формування земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства.	29
3.3. Геодезичні вишукування та землевпорядне проектування Аналіз даних геодезичних досліджень та процесу землевпорядного проектування.	34
3.4. Кадастровий план земельної ділянки Процедура розробки та затвердження кадастрового плану земельної ділянки.	35

	5
ВИСНОВКИ.....	38
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	39
ДОДАТКИ.....	41

РЕФЕРАТ БАКАЛАВРСЬКОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Шаговка К. Ю. «Формування земельних ділянок для ведення особистого селянського господарства (в умовах Казанківської селищної громади Баштанського району Миколаївської області)».

Бакалаврська робота складається із змісту, реферату, вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Загальний обсяг наукової роботи становить 60 сторінок. Робота містить 1 таблицю, 4 рисунки та 19 додатків. Список використаної літератури становить 13 джерел.

Перший розділ розкриває особливості формування земельних ділянок для ведення особистого селянського господарства.

Другий розділ описує документацію із землеустрою для формування земельних ділянок ведення особистого селянського господарства.

Третій розділ описує формування земельної ділянки для особистого селянського господарства в умовах Казанківської селищної громади.

Додатки містять основні допоміжні матеріали, необхідні для кращого розуміння завдання та проектних рішень бакалаврської кваліфікаційної роботи.

ВСТУП

Актуальність теми бакалаврської роботи зумовлена, в першу чергу, наочністю потреби розроблення проектів землеустрою, щодо формування земельних ділянок, що є одним з найчастіших видів робіт у сфері землеустрою.

Формування земельних ділянок передбачає виконання комплексу польових та камеральних робіт.

Мета кваліфікаційної роботи – обґрунтувати та реалізувати процес формування земельних ділянок для ведення особистого селянського господарства у межах Казанківської селищної громади на прикладі конкретних заяв громадян.

Предметом дослідження є нормативно-правові, процедурні та технічні аспекти формування земельної ділянки для ОСГ у межах територіальної громади.

Об'єктом дослідження є дві земельні ділянки із площею 1,0000 га, які розташовані на території Казанківської селищної громади Баштанського району Миколаївської області.

У першому розділі висвітлено загальні теоретико-правові основи використання сільськогосподарських земель в Україні, розглянуто основні категорії таких земель, їх цільове призначення, порядок передачі у власність громадянам, а також нормативні обмеження. Окрема увага приділяється аналізу законодавчих актів, що регламентують розміщення земель сільськогосподарського призначення за межами населених пунктів.

Другий розділ присвячено організації процесу підготовки документації із землеустрою, необхідної для формування земельної ділянки ОСГ. Детально охарактеризовано порядок розроблення, погодження та затвердження проектів землеустрою, визначено перелік обов'язкових документів та вимог до їх змісту, а також описано технічні та адміністративні етапи реалізації проекту на місцевому рівні.

У третьому розділі наведено приклад формування земельної ділянки

площею 2,0 га для ведення особистого селянського господарства в межах Казанківської селищної громади. Розглянуто обґрунтування вибору місця розташування ділянки, представлено результати геодезичних робіт, проектні рішення, кадастрову інформацію та описано процедуру її реєстрації у Державному земельному кадастрі.

Результатом дослідження є формування двох земельних ділянок, площами 1,0000 га та 1,0000 га, з цільовим призначенням, А.01.03 – для ведення особистого селянського господарства, для громадян України.

РОЗДІЛ 1. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК ДЛЯ ВЕДЕННЯ ОСОБИСТОГО СЕЛЯНСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

1.1. Структура земель сільськогосподарського призначення у Миколаївській області Аналіз структури сільськогосподарських земель в області, їх розподіл та використання в межах громади.

Землями сільськогосподарського призначення є землі, що використовуються для виробництва сільськогосподарської продукції, здійснення сільськогосподарської науково-дослідної та навчальної діяльності, розміщення відповідної виробничої інфраструктури, у тому числі інфраструктури оптових ринків сільськогосподарської продукції, або призначені для цих цілей [1].

До земель сільськогосподарського призначення належать:

а) сільськогосподарські угіддя (рілля, багаторічні насадження, сіножаті, пасовища та перелоги);

б) несільськогосподарські угіддя (господарські шляхи і прогони, полезахисні лісові смуги та інші захисні насадження, крім тих, що віднесені до земель інших категорій, землі під господарськими будівлями і дворами, землі під інфраструктурою оптових ринків сільськогосподарської продукції, землі під об'єктами виробництва біометану, які є складовими комплексів з виробництва, переробки та зберігання сільськогосподарської продукції, землі тимчасової консервації тощо) [1].

Земельний фонд області становить понад 2 млн га земель сільськогосподарського призначення або 5 % загальної площі сільгоспугідь України, у тому числі ріллі – 1,7 млн га. Характерною особливістю структури сільськогосподарських угідь є значна питома вага орних земель (84, 7%). Решта площ використовується під пасовища (13,1 %), багаторічні насадження (1,8 %), сіножаті та перелоги (0, 4%) [2].

За особливостями природних умов Миколаївська область розташована у зоні недостатнього зволоження і є територією ризикованого землеробства. Одним із напрямів нарощування обсягів виробництва сільськогосподарської

продукції є штучне зрошення сільгоспугідь. Зрошувані землі Миколаївської області займають 190,3 тис. га, що становить 10% у загальній площі сільськогосподарських угідь області, з яких поливається в середньому 30 тис. га [2].

Таблиця 1.1

Структура земельного фонду регіону за 2021 рік [3]

Основні види земель та угідь	2017 рік		2018 рік		2019 рік		2020 рік		2021 рік	
	усього, тис. га	% до загальної площі території	усього, тис. га	% до загальної площі території	усього, тис. га	% до загальної площі території	усього, тис. га	% до загальної площі території	усього, тис. га	% до загальної площі території
у тому числі:										
Сільськогосподарські угіддя	2006,2	81,6	1994,8	81,1	1994,8	81,1	1994,8	81,1	1994,7	81,1
з них:										
рілля	1699,2	69,12	1703,7	69,3	1703,7	69,3	1703,7	69,3	1703,7	69,3
перелogi	3,1	1,13	3,4	0,1	3,4	0,1	3,4	0,1	3,4	0,1
багаторічні насадження	35,7	1,45	33,4	1,4	33,4	1,4	33,4	1,4	33,4	1,4
сіножаті і пасовища	267,9	10,9	254,2	10,3	254,2	10,3	254,2	10,3	254,2	10,3

Розпайовано і передано у приватну власність 1369,7 тис. га, що становить 67,7% сільгоспугідь області. Власникам земельних паїв оформлено 196,962 тис. державних актів, що становить 98,6% від загальної кількості громадян, що отримали сертифікати на земельну частку (пай). Індивідуально громадянами використовується 479,8 тис. гектарів (71 915 осіб). Площа паїв, переданих в оренду, становить 860,412 тис. Гектарів [4].

1.2. Нормативні вимоги до розміщення сільськогосподарських земель за межами населених пунктах **Огляд нормативно-правових актів, що регулюють розміщення сільськогосподарських земель у сільській місцевості.**

Нормативно-правове регулювання розміщення сільськогосподарських земель за межами населених пунктів в Україні є комплексним і багаторівневим. Його основу складають положення Земельного кодексу України, а також спеціальні закони, які регламентують охорону земель, землеустрій, ведення кадастру та оцінку земельних ділянок, а також низка інших підзаконних актів.

Земельний кодекс України є основним нормативно-правовим актом, що регулює земельні відносини в Україні, зокрема у сфері сільськогосподарського призначення. У ньому визначено поняття та класифікацію сільськогосподарських земель, які включають рілля, багаторічні насадження, сінокоси, пасовища, перелоги та інші угіддя, що використовуються для виробництва сільськогосподарської продукції. Земельний кодекс також визначає порядок передачі таких земель у власність або оренду, зокрема на конкурсних засадах, встановлює процедури оформлення договорів оренди та передбачає юридичну відповідальність за порушення земельного законодавства, включно з нецільовим використанням земель [1].

Відповідно до статті 19 Земельного кодексу України, земельні ділянки поділяються на категорії за основним цільовим призначенням. Серед них, землі сільськогосподарського призначення, визначені статтею 22 ЗКУ, охоплюють ділянки, що надаються для виробництва сільськогосподарської продукції, проведення науково-дослідної та навчальної діяльності, а також для розміщення відповідної виробничої інфраструктури, включно з інфраструктурою оптових ринків сільськогосподарської продукції [1].

До земель сільськогосподарського призначення належать дві основні групи земель: сільськогосподарські угіддя та несільськогосподарські угіддя.

До сільськогосподарських угідь відносяться рілля, багаторічні насадження, сіножаті, пасовища та перелоги. Несільськогосподарські угіддя включають господарські шляхи і прогони, полежахисні лісові смуги та інші захисні насадження (за винятком тих, що віднесені до земель інших категорій), землі під господарськими будівлями і дворами, а також землі під інфраструктурою оптових ринків сільськогосподарської продукції і об'єктами виробництва біометану, які є складовими комплексів з виробництва, переробки та зберігання сільськогосподарської продукції, а також землі тимчасової консервації [1].

Набуття у власність земельних ділянок сільськогосподарського призначення здійснюється з урахуванням вимог статті 130 Земельного кодексу України, яка регламентує особливості власності на такі землі. Зокрема, ця стаття визначає суб'єктний склад набувачів права власності на сільськогосподарські землі: ними можуть бути громадяни України, юридичні особи, засновниками яких є виключно громадяни України, держава та територіальні громади. Важливою особливістю є обмеження для банків та Національного банку України, які можуть набувати такі землі лише як заставу з подальшим обов'язковим продажем на земельних торгах. Також законодавчо закріплено тимчасову заборону для іноземців, осіб без громадянства та юридичних осіб з іноземним капіталом на придбання сільськогосподарських земель до прийняття відповідного рішення на всеукраїнському референдумі. Окрім того, встановлено обмеження на набуття земель юридичними особами, пов'язаними з державами-агресорами, терористами, офшорними зонами тощо. Максимальна площа сільськогосподарських земель у власності однієї особи становить 10 000 гектарів, а порушення цих вимог може призвести до визнання правочинів недійсними та конфіскації земельної ділянки. Для малих ділянок (садівництво до 0,25 га, особисті селянські господарства до 2 га у межах населених пунктів) перевірка відповідності набувача вимогам не є обов'язковою. Розрахунки за землі здійснюються виключно безготівково,

при цьому продаж державних та комунальних сільськогосподарських земель, за деякими винятками, заборонений [1].

Стаття 122 Земельного кодексу України деталізує повноваження щодо передачі земельних ділянок у власність або користування. Зокрема, районні державні адміністрації уповноважені передавати земельні ділянки державної власності за межами населених пунктів для ведення водного господарства, будівництва об'єктів, що обслуговують жителів територіальної громади (школи, лікарні, заклади культури, підприємства торгівлі тощо), а також для індивідуального дачного будівництва. Центральний орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів та його територіальні органи передають земельні ділянки сільськогосподарського призначення державної власності (за винятком окремих випадків) у власність або користування для всіх потреб. Обласні державні адміністрації також передають землі державної власності у межах міст та за межами населених пунктів, включно з тими, що не входять до складу певного району, для різних потреб. Рада міністрів Автономної Республіки Крим здійснює передачу земель державної власності у межах сіл, селищ, міст (що не належать до певного району) і за межами населених пунктів для всіх потреб [1].

Додатково, варто звернути увагу на положення статті 33 Земельного кодексу України, яка визначає порядок використання земельних ділянок, наданих для ведення особистого селянського господарства. Згідно з нею, такі земельні ділянки можуть передаватися громадянами у користування юридичним особам України і використовуватися ними для ведення товарного сільськогосподарського виробництва або фермерського господарства – без зміни цільового призначення цих земель. Це положення дозволяє забезпечити гнучкість у використанні земель та сприяє розвитку сільськогосподарської діяльності навіть за участі юридичних осіб, за умови збереження цільової функції землі [1].

Важливу роль у забезпеченні ефективного та безпечного використання сільськогосподарських угідь відіграє Закон України «Про охорону земель».

Цей нормативний акт регламентує питання збереження родючості ґрунтів, запобігання їх деградації (ерозія, засолення, виснаження) та забезпечення раціонального використання земель. Серед ключових вимог закону – обов’язковість здійснення заходів із запобігання ерозії ґрунтів, дотримання науково обґрунтованих сівозмін та інших агротехнічних заходів, а також заборона використання земель, що призводить до їх деградації. Таким чином, охорона земель є невід’ємним елементом загальної системи землекористування, забезпечуючи стале використання аграрного потенціалу [5].

Закон України «Про землеустрій» встановлює вимоги до розробки землевпорядної документації, яка є основою для раціонального використання та охорони земель. Зокрема, він регламентує порядок розробки проектів землеустрою щодо організації сільськогосподарських угідь, забезпечуючи оптимальне їх розміщення з урахуванням ландшафтних особливостей, збереження родючості ґрунтів та охорони довкілля. Закон також визначає процедуру встановлення меж сільськогосподарських земель у природі (на місцевості) для точного відображення їх розташування, забезпечуючи їх узгодженість із сусідніми ділянками та територіями. Важливим аспектом є обов’язковий аналіз впливу земельного використання на екологічний стан місцевості під час розробки землевпорядної документації. Зазначений закон також регламентує процедуру погодження та затвердження проектів землеустрою з урахуванням інтересів усіх зацікавлених сторін, а також встановлює контроль за дотриманням вимог до раціонального використання та охорони земель. Таким чином, відповідно до законодавства, землевпорядна документація є основою для прийняття зважених рішень щодо розміщення сільськогосподарських угідь за межами населених пунктів, що забезпечує ефективний і сталий розвиток сільської місцевості [6].

Не менш важливим є Закон України «Про державний земельний кадастр», який забезпечує ведення систематизованого обліку всіх земель, у тому числі сільськогосподарського призначення. Він регулює порядок

внесення даних про земельні ділянки, їх цільове призначення, межі та власників, а також забезпечує прозорість інформації про використання земель. Прозорість і доступність кадастрової інформації дає змогу контролювати використання земель відповідно до законодавства та запобігати правопорушенням [7].

Організаційні засади підготовки проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок закріплені в Постанові Кабінету Міністрів України № 1051 «Про затвердження Порядку розроблення проектів землеустрою». Цей документ встановлює порядок розробки відповідної документації, приділяючи особливу увагу точному визначенню меж ділянок та врахуванню екологічних факторів, таких як водоохоронні зони та поєззахисні лісосмуги. Такий підхід сприяє збереженню природного середовища й оптимізації використання земельних ресурсів [8].

У контексті економічного регулювання велике значення має Закон України «Про оцінку земель», який визначає порядок нормативної грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення. Ця оцінка є обов'язковою при укладанні договорів купівлі-продажу, передачі в оренду, спадкуванні, а також використовується для визначення розміру орендної плати та податкових зобов'язань. Завдяки оцінці забезпечується прозоре управління земельними ресурсами, створюються передумови для залучення інвестицій у сільське господарство та розвиток територій [9].

Таким чином, нормативно-правове регулювання розміщення сільськогосподарських земель за межами населених пунктів в Україні є комплексним і багаторівневим. Його основу складають положення Земельного кодексу, а також спеціальні закони, які регламентують охорону земель, землеустрій, ведення кадастру та оцінку земельних ділянок. Узгоджена дія цих нормативних актів забезпечує законність землекористування, збереження родючості ґрунтів і ефективного використання аграрного потенціалу держави. Усе це має особливу вагу в умовах реформування земельних відносин, децентралізації та впровадження ринку

сільськогосподарських земель. Мельні ресурси сільськогосподарського призначення є основою аграрного виробництва, і тому їхнє правове регулювання потребує чіткої законодавчої бази. В Україні розміщення сільськогосподарських земель за межами населених пунктів регулюється низкою нормативно-правових актів.

1.3. Нормативні вимоги до розмірів земельних ділянок для особистого селянського господарства Аналіз вимог законодавства щодо допустимих розмірів земельних ділянок.

Відповідно до статті 5 Закону України «Про особисте селянське господарство», для ведення особистого селянського господарства громадяни мають право використовувати земельні ділянки площею до 2 га, які надані у власність або знаходяться в оренді [10].

Площа таких ділянок може бути збільшена у випадках отримання земельної частки (паю) в натурі або її успадкування членами господарства відповідно до законодавства.

Такі земельні ділянки можуть використовуватися для ведення особистого селянського господарства, товарного сільськогосподарського виробництва та фермерського господарства [10].

Правове регулювання розміру земельних ділянок, що можуть надаватися громадянам для ведення особистого селянського господарства (ОСГ), здійснюється відповідно до норм Земельного кодексу України, а також Закону України «Про особисте селянське господарство». Основні положення щодо площі земельних ділянок містяться у статті 5 зазначеного закону, де встановлено, що для ведення ОСГ громадянам можуть надаватися земельні ділянки площею не більше ніж 2 гектари. Ці ділянки можуть бути як у приватній власності, так і в оренді, а право на їх використання виникає відповідно до норм чинного законодавства через безоплатну приватизацію, спадкування, купівлю-продаж або інші правові механізми [10].

Варто зазначити, що площа 2 гектари є базовою нормативною межею, яка не завжди є сталою. Законодавством передбачено можливість збільшення площі земельної ділянки у разі отримання земельної частки (паю) в результаті розпаювання колективної власності на землю або в процесі спадкування землі членами особистого селянського господарства. Це означає, що в окремих випадках, при дотриманні усіх правових процедур, розмір земельної ділянки, що використовується для ведення господарської

діяльності в межах ОСГ, може перевищувати встановлений норматив у 2 гектари [10].

Особисте селянське господарство відіграє важливу соціально-економічну роль, адже дає можливість громадянам забезпечити себе і свою родину продовольством, а також реалізовувати надлишки продукції на ринку. Окрім вирощування сільськогосподарських культур, в межах ОСГ також дозволено утримувати худобу, птицю, розвивати садівництво та бджільництво, що сприяє розвитку сільських територій і зниженню рівня безробіття. Проте важливо, щоб землекористувачі дотримувалися не лише площинних норм, але й вимог щодо цільового призначення земель. Землі, надані для ведення ОСГ, не можуть бути використані для комерційного будівництва чи інших несільськогосподарських потреб без зміни їх цільового призначення у встановленому порядку [10].

У свою чергу, законодавство дозволяє використання таких ділянок не лише для особистих потреб, а й для розвитку товарного сільськогосподарського виробництва. Це положення відкриває можливість для трансформації ОСГ у фермерське господарство, що відповідає сучасним тенденціям розвитку аграрного сектору. Якщо власник або користувач земельної ділянки в межах ОСГ має намір розширити свою діяльність і офіційно вести бізнес, він може зареєструвати фермерське господарство згідно з окремим законодавчим порядком [10].

Отже, чинне земельне законодавство України встановлює чіткі вимоги до площі земельних ділянок, що надаються для ведення особистого селянського господарства, з урахуванням можливості їх збільшення в передбачених законом випадках. Це забезпечує правову визначеність, сприяє упорядкуванню землекористування в сільській місцевості та підтримує розвиток дрібного агровиробництва. Водночас ефективне використання цих ділянок потребує належної правової культури землекористувачів, знання норм земельного права та дотримання екологічних стандартів господарювання.

РОЗДІЛ 2. ДОКУМЕНТАЦІЯ ІЗ ЗЕМЛЕУСТРОЮ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК ВЕДЕННЯ ОСОБИСТОГО СЕЛЬНСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

2.1. Загальні вимоги до проекту землеустрою **Опис основних вимог до проектної документації для відведення земельних ділянок.**

Проект землеустрою передбачає наявність таких основних складових:

1. пояснювальна записка;
2. матеріали, що містять результати геодезичних вишукувань та виконання землевпорядного проектування (у разі, коли йдеться про створення земельної ділянки);
3. обчислення можливих втрат лісогосподарського виробництва (якщо такі втрати мають місце згідно з чинним законодавством);
4. розрахунок збитків, які можуть бути завдані власникам землі або користувачам ділянки (у випадках, визначених законодавчими нормами);
5. перелік чинних обмежень щодо використання конкретної земельної ділянки [6].

Згідно зі статтею 29 Закону України «Про землеустрій», документація, що розробляється для надання у користування земельних ділянок, включає текстову та графічну інформацію, а також містить положення, передбачені у затвердженому завданні на її підготовку [6].

1. У текстовій частині документації обов'язково наявна пояснювальна записка, в якій, зокрема, зазначаються:
2. підстави для проведення робіт із землеустрою, серед яких – рішення відповідного органу місцевого самоврядування або державної влади, що надає дозвіл на розробку документації;
3. ключові характеристики об'єкта (об'єктів) землеустрою;
4. правові джерела, норми, інструкції та стандарти, якими керувався розробник під час виконання робіт;
5. матеріали з Державного фонду документації із землеустрою, а також із

- системи оцінки земель;
6. інформація з Державного земельного кадастру, включаючи відомості про ділянки, сформовані до 2013 року, а також дані з Державного реєстру земель;
 7. картографічні дані з фондів державного значення;
 8. містобудівна документація, яка вже була затверджена, та її вкопювання;
 9. опис виконаних топографо-геодезичних робіт (якщо вони проводилися);
 10. аргументація і детальний опис проектного рішення;
 11. інформація про результати ґрунтових, геоботанічних та інших спеціалізованих обстежень (якщо такі проводилися);
 12. дані щодо наявності на території об'єкта землеустрою капітальних будівель, споруд, а також прав власності на них (у випадку формування нових ділянок та внесення цих даних до ДЗК);
 13. опис виявлених обмежень у використанні ділянки та обґрунтування правових підстав для їх встановлення (у разі внесення відомостей до кадастру);
 14. інформація про виконавця робіт із землеустрою, включно з даними про його матеріально-технічну базу;
 15. умови щодо можливого зняття або переміщення родючого шару ґрунту (якщо такі дії необхідні для реалізації запроєктованих рішень);
 16. підтвердження дотримання законодавчо встановлених вимог щодо узгодження документації із землеустрою;
 17. відомості про дотримання процедури поділу, об'єднання або вилучення земель;
 18. заява розробника про те, що під час виконання робіт були дотримані вимоги статті 28 Закону України «Про землеустрій» [6].

Процес формування земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства тісно пов'язаний з підготовкою відповідної

землевпорядної документації, яка має відповідати чинним законодавчим нормам. Основним нормативно-правовим актом, що регулює ці питання, є Закон України «Про землеустрій». Згідно зі статтею 50 цього закону, проекти землеустрою щодо відведення земельних ділянок розробляються у випадках, коли здійснюється формування нових ділянок із земель державної чи комунальної власності або коли відбувається зміна їх цільового призначення у передбачених законом ситуаціях [6].

Такі проекти можуть також містити положення щодо поділу чи об'єднання земельних ділянок, якщо вони перебувають у власності однієї особи, або ж формування кількох ділянок за умови, що орган-розпорядник земель єдиний. Важливо, щоб усі етапи розроблення проекту землеустрою базувалися на законодавчо визначених процедурах, а орган, що надає дозвіл на розроблення документації, мав відповідні повноваження, передбачені статтею 122 Земельного кодексу України [6].

До складу проекту землеустрою входить низка обов'язкових елементів, серед яких ключовим є пояснювальна записка. У ній зазначаються підстави для проведення землеустрою (наприклад, рішення органу місцевого самоврядування або виконавчої влади), відомості про об'єкти землеустрою, нормативно-правові акти, якими керувався розробник, і джерела даних: Державний земельний кадастр, містобудівна документація, топографо-геодезичні матеріали, картографічні джерела тощо. Пояснювальна записка є не лише текстовим супроводом до проектної документації, а й виконує функцію аналітичного обґрунтування, в якому викладаються усі технічні, правові, екологічні й економічні параметри, необхідні для реалізації землевпорядного рішення [6].

Окрім текстової частини, проект містить графічні матеріали, які відображають як існуючі, так і проектні межі земельних ділянок. Ці межі підлягають внесенню до Державного земельного кадастру, і саме на підставі цих даних здійснюється правове оформлення земельної ділянки. Графічні матеріали можуть також включати креслення, що ілюструють технічні рішення щодо облаштування чи зонування ділянки [6].

У структурі проекту також передбачено розрахунки втрат лісогосподарського виробництва або збитків, завданих власникам землі чи землекористувачам, якщо такі ситуації мають місце. Також наводиться перелік обмежень у використанні земель, з посиланням на нормативно-правові підстави для встановлення таких обмежень – наприклад, близькість до водоохоронних зон, об'єктів інженерної інфраструктури чи охоронюваних територій [6].

Процес розроблення проекту землеустрою передбачає дотримання низки процедур, серед яких – виконання топографо-геодезичних, ґрунтових, геоботанічних обстежень (за потреби), визначення умов щодо зняття та збереження родючого шару ґрунту (в разі, якщо реалізація проекту може призвести до його порушення), а також погодження проекту з органами виконавчої влади та місцевого самоврядування [6].

Закон також вимагає, щоб розробник проекту підтвердив дотримання обмежень, передбачених статтею 28 Закону України «Про землеустрій», що стосуються недопущення конфлікту інтересів, відповідності кваліфікаційним вимогам і забезпечення належного технічного та технологічного рівня виконання робіт [6].

До пояснювальної записки може бути додані документи, що підтверджують надану в ній інформацію, за рішенням розробника.

У графічній частині документації із землеустрою відображаються існуючі (за наявності) та проектні межі об'єктів землеустрою, відомості про які підлягають внесенню до Державного земельного кадастру відповідно, креслення технічних рішень (для робочих проектів землеустрою) [6].

Таким чином, проект землеустрою - це складна і багаторівнева документація, яка має відповідати нормам чинного законодавства та забезпечувати обґрунтоване, раціональне і правомірне формування земельних ділянок для подальшого використання у межах особистого селянського господарства. Висока якість і юридична чистота цієї документації є передумовою правової стабільності та ефективного землекористування.

2.2. Специфіка підготовки документації із землеустрою для особистих селянських господарств Розгляд етапів підготовки документації, зокрема особливості її формування у громаді.

Підготовка документації із землеустрою є ключовим етапом у процесі формування земельних ділянок для ведення особистих селянських господарств. Це складний і багатоетапний процес, що включає в себе комплексну роботу, яка забезпечує правову чистоту, економічну доцільність та екологічну безпеку використання земель. Вона розробляється з урахуванням нормативних вимог, встановлених законами України, зокрема Законом України «Про землеустрій», а також місцевими нормативно-правовими актами.

Процес підготовки документації із землеустрою включає низку послідовних кроків, кожен з яких має важливе значення для досягнення правомірного, технічно обґрунтованого та ефективного формування земельної ділянки.

Першим етапом є формування завдання на розроблення документації. Це завдання визначає мету, обсяг і технічні параметри робіт, що мають бути виконані. Воно затверджується відповідним органом – найчастіше сільською, селищною або міською радою – і передбачає перелік нормативно-правових актів, на підставі яких здійснюватиметься проектування. У цьому ж документі зазначаються підстави для розробки землевпорядної документації (наприклад, рішення місцевої ради про надання дозволу на її виготовлення) [6].

Наступним етапом є проведення геодезичних та супутніх досліджень. До таких робіт належать, зокрема, топографічні зйомки для уточнення меж ділянки, а також, за необхідності, ґрунтові, геоботанічні чи екологічні обстеження. Ці роботи дозволяють оцінити стан земель, їх природні характеристики, потенціал для сільськогосподарського використання, наявність обмежень або охоронних зон [6].

Третім етапом є розроблення проектного рішення. На цій стадії

землевпорядна організація формує варіант функціонального використання земельної ділянки, враховуючи її цільове призначення, просторові характеристики та можливі обмеження. Тут визначаються параметри поділу, об'єднання або закріплення меж, а також готуються технічні креслення [6].

Четвертий етап – погодження документації із заінтересованими органами. Проект подається на розгляд та погодження до органів місцевого самоврядування, а в окремих випадках – також до інших уповноважених структур (наприклад, територіальних органів Держгеокадастру, управлінь охорони природи, архітектури тощо). Якщо мова йде про формування земельних ділянок із масиву земельних часток (паїв), обов'язковим є погодження на загальних зборах власників [6].

Остаточним етапом є затвердження землевпорядної документації. Цей крок надає документу юридичної сили. Затвердження здійснюється рішенням відповідного органу – наприклад, сільської чи селищної ради. Після цього дані вносяться до Державного земельного кадастру, і стає можливою державна реєстрація права власності на земельну ділянку [6].

Особливість формування документації для особистих селянських господарств полягає в її тісному зв'язку з місцевим самоврядуванням. Більшість таких ділянок розміщені в межах територіальних громад, і саме місцеві органи влади найкраще розуміють соціально-економічні потреби населення, екологічну ситуацію, рівень забезпеченості інфраструктурою тощо. Це дає змогу враховувати місцеву специфіку при плануванні землекористування [6].

Підготовка, узгодження та затвердження землевпорядної документації – процес, який вимагає чіткої взаємодії між виконавцями, замовниками, контролюючими органами та громадою. Лише за умов дотримання законодавства, врахування суспільних інтересів та належної технічної точності можна забезпечити ефективне, справедливе та безпечне розпорядження земельними ресурсами на місцях [6].

Документація із землеустрою є важливою складовою правового

регулювання землекористування в Україні. Відповідно до Закону України «Про землеустрій», під документацією із землеустрою (землевпорядною документацією) розуміють затвержені в установленому порядку текстові та графічні матеріали, якими регулюється використання та охорона земель державної, комунальної та приватної власності. До складу такої документації також входять матеріали обстеження і розвідування земель, що створює підґрунтя для ефективного управління земельними ресурсами [6].

Згідно зі статтею 25 Закону України «Про землеустрій», документація із землеустрою розробляється як у паперовій, так і в електронній формах у вигляді схеми, проекту, робочого проекту або технічної документації. Після її затвердження така документація набуває статусу публічного документа й стає загальнодоступною. Це положення гарантує відкритість та прозорість процесів землеустрою, що має важливе значення в умовах демократичного управління природними ресурсами [6].

Підготовка документації із землеустрою є ключовим етапом у процесі формування земельних ділянок, зокрема для ведення особистого селянського господарства. Цей процес є багатоступеневим і вимагає дотримання багатьох процедур та вимог законодавства.

Згідно зі статтею 31 Закону України «Про землеустрій», зміни до документації можуть вноситися особою, яка має право на її розробку згідно із законом. Такі зміни здійснюються за рішенням відповідних органів виконавчої влади, місцевого самоврядування або власників землі (чи землекористувачів, зокрема орендарів), які затвердили відповідний проект землеустрою [6].

Процедура погодження та затвердження документації із землеустрою регулюється статтею 186 Земельного кодексу України. Згідно з нею, схеми землеустрою та техніко-економічні обґрунтування використання та охорони земель села, селища, міста, території територіальної громади затверджуються відповідними сільськими, селищними або міськими радами. Особливої уваги потребує розгляд проектів землеустрою щодо організації території земельних

часток (паїв), які повинні бути погоджені з відповідними радами, а також затверджені на зборах більшістю власників земельних часток, що оформлюється відповідним протоколом [1].

Підготовка документації із землеустрою проходить у кілька етапів і здійснюється згідно з чинним законодавством України, зокрема Законом «Про землеустрій» та Земельним кодексом. Процедура включає низку послідовних етапів: від формування завдання на розробку документації та проведення геодезичних досліджень до розроблення проектного рішення, погодження з відповідними органами та затвердження проекту. Кожен із цих кроків важливий, адже від нього залежить, наскільки якісною, юридично правильною та зручною для подальшого використання буде вся документація.

РОЗДІЛ 3. ФОРМУВАННЯ ЗЕММЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ ДЛЯ ОСОБИСТОГО СЕЛЯНСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА В УМОВАХ КАЗАНКІВСЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ ГРОМАДИ

3.1. Природні та планувальні умови Казанківської громади **Опис природно-географічних умов громади та їх вплив на формування земельних ділянок.**

Казанківська об'єднана селищна територіальна громада розташована на південних схилах Придніпровської височини, частково охоплюючи Причорноморську низовину.

Рельєф території являє собою хвилясту лесову рівнину з поступовим нахилом на південь. Геологічні особливості місцевості включають поклади облицювального граніту, а також будівельного каменю.

Клімат помірно-континентальний, з теплим літом і помірно холодною зимою. Середньорічна температура коливається в межах від +8 до +10 °С, а кількість опадів становить 400-450 мм на рік, що формує відносно посушливі умови. В регіоні наявні пилові бурі, що впливають на стан ґрунтів [11].

Водні ресурси виражені річками Висунь та Боковенька, які є притоками Інгульця, що належать до басейну Дніпра.

Ґрунтовий покрив переважно представлений чорноземами пд. і звичайними малогумусними, у долинах річок – лучні глеєві [11].

В контексті реалізації в Україні реформи децентралізації, спрямованої на оптимізацію функціонування системи місцевого самоврядування, Новолазарівська сільська рада Миколаївської області зазнала низки адміністративно-територіальних змін. На першому етапі, 29 вересня 2017 року, відбулося її об'єднання з Казанківською селищною об'єднаною територіальною громадою в рамках добровільного процесу консолідації муніципальних утворень. Зазначена інтеграція була складовою загальнонаціональної стратегії, орієнтованої на формування спроможних територіальних громад з метою підвищення ефективності надання публічних

послуг та раціонального використання наявних ресурсів [12].

Наступним етапом стала адміністративно-територіальна реформа, проведена 17 липня 2020 року, згідно з постановою Верховної Ради України № 807-ІХ, в результаті якої Казанківський район було ліквідовано, а його територіальні одиниці, включаючи Новолазарівську сільську раду, увійшли до складу новоствореного Баштанського району Миколаївської області. Після завершення процесу об'єднання до складу Казанківської селищної громади увійшли населені пункти Новолазарівка, Копані та Покровка, які раніше перебували в адміністративному підпорядкуванні Новолазарівської сільської ради [13].

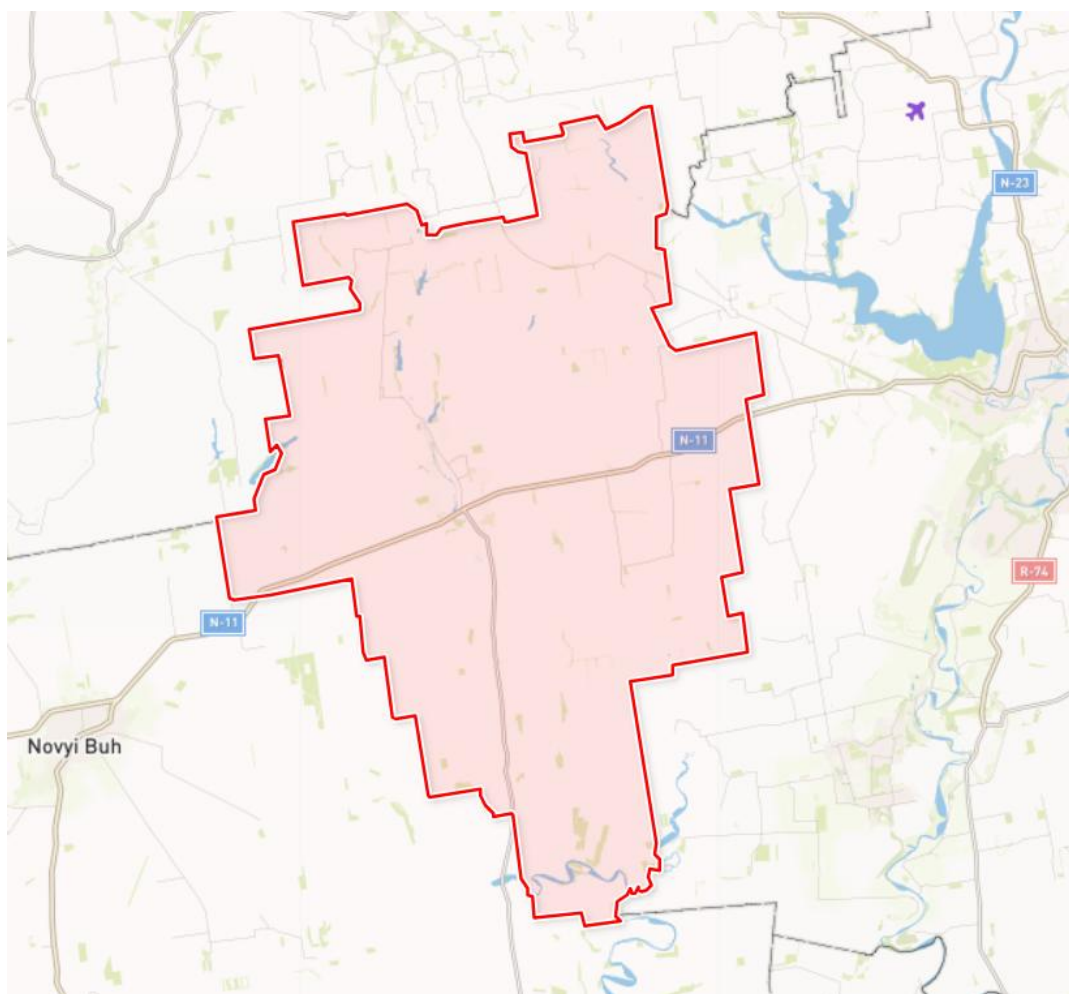

Рис. 3.1 Казанківська селищна громада на карті

*Примітка: сформовано за даними сайту

<https://maps.visicom.ua/c/32.93564,47.83206,10/f/OTGUA5GTY?lang=en> (дата звернення 21.05.2025)

3.2. Опис проектного рішення Представлення та обґрунтування проекту формування земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства.

Проект землеустрою щодо відведення земельних ділянок у власність громадянам України для ведення особистого селянського господарства в межах території Казанківської селищної об'єднаної територіальної громади Баштанського району Миколаївської області, загальною площею 2,0000 га.

Метою проекту було приватизація двох земельних ділянок комунальної власності, площами 1.0000 га кожна, з цільовим призначенням: 16.00- землі запасу.

Проект землеустрою розроблено відповідно до статей 79-1, 81, 118, 121 та 186-1 Земельного кодексу України, статті 50 Закону України «Про землеустрій, статті 34 Закону України «Про Державний земельний кадастр», «Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками», затвердженої наказом Держкомзему України від 18.05.2010 р. №376 та зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 16.06.2010 р. за №391/17686, а також відповідно до діючих норм і правил, що входять до компетенції органів Державного нагляду.

Підставою для розроблення проекту землеустрою є Рішення Новолазарівської сільської ради «Про надання дозволу на розроблення документації із землеустрою».

Відповідно до «Українського класифікатора цільового використання земель», затвердженого Наказом Державного комітету України 1 листопада 2010 р. за № 1011/18306 ділянки віднесені до сільськогосподарських земель, код цільового використання – А.01.03 – для ведення особистого селянського господарства. За категорією угідь, земельні ділянки відносяться до сільськогосподарських угідь (рілля).

Цільове призначення земельної ділянки за класифікацією А.01.03 відповідає категорії земель сільськогосподарського призначення та

визначене як «для ведення особистого селянського господарства». Таке використання регламентується положеннями статті 121 Земельного кодексу України [1].

Особисте селянське господарство є формою непідприємницької діяльності громадян із задоволення їхніх потреб у сільськогосподарській продукції. Ведення ОСГ передбачає використання земельної ділянки для вирощування сільськогосподарських культур, садівництва, утримання худоби, птиці тощо, без створення юридичної особи.

Територіальне розташування земель забезпечує зручний доступ до польових доріг та інших елементів інфраструктури. Рельєф місцевості рівнинний, що сприяє механізованому обробітку ґрунту та знижує ризики виникнення ерозійних процесів. У межах проектної ділянки відсутні природні чи штучні перешкоди для здійснення господарської діяльності.

Земельні ділянки не входять до складу земель природно-заповідного фонду, історико-культурної спадщини, лісового або водного фонду. На момент розробки проекту не виявлено обмежень щодо цільового призначення земель, а також обтяжень або сервітутів. Територія не перебуває в межах санітарно-захисних зон або інших зон із особливими умовами використання земель. Відсутність негативного впливу на довкілля дозволяє забезпечити екологічну безпеку господарської діяльності.

Проектне рішення відповідає положенням чинного земельного законодавства, зокрема статті 121 Земельного кодексу України, яка передбачає право громадянина України на безоплатне отримання у приватну власність до 2, 0 га земель сільськогосподарського призначення для ведення особистого селянського господарства [1].

Таким чином, формування земельних ділянок є правомірним, обґрунтованим та узгодженим із державними і місцевими інтересами.

З урахуванням викладеного, запропоноване проектне рішення є доцільним, економічно виправданим і сприяє реалізації конституційного права громадян України на землю. Проект створює правові підстави для

ефективного використання земель, розвитку особистого селянського господарства та зміцнення сільських територій.

Після формування земельних ділянок вони були зареєстровані та кожній з них був присвоєний власний кадастровий номер, зображення ділянок з веб-ресурсу Kadastr live зазначено на рисунку .3. 2 та 3.3.

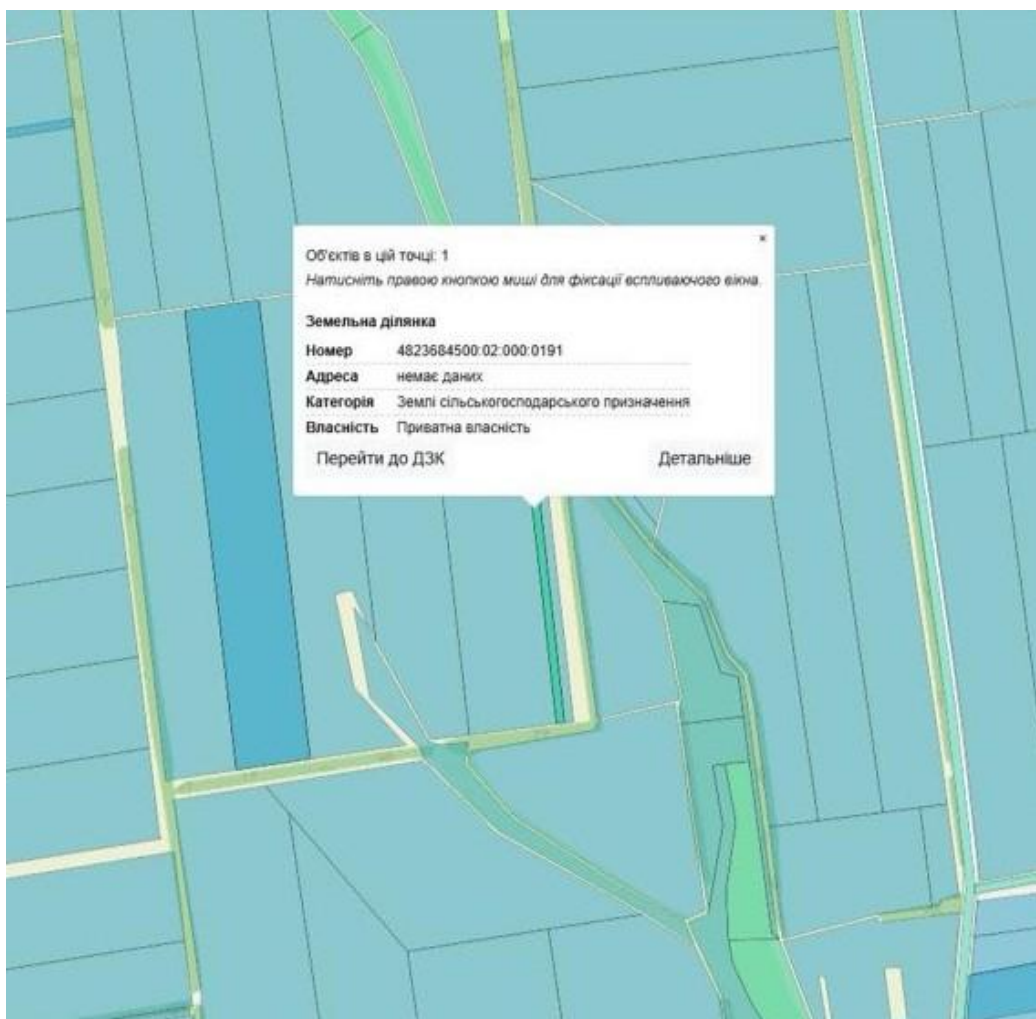

Рис. 3. 2 – Скріншот із Публічної кадастрової карти України (ділянка з кадастровим номером 4823684500: 02:000: 0190)

*Примітка: сформовано за даними сайту <https://kadastr.live/i5/48.43/32.77> (дата звернення 21.05.2025)

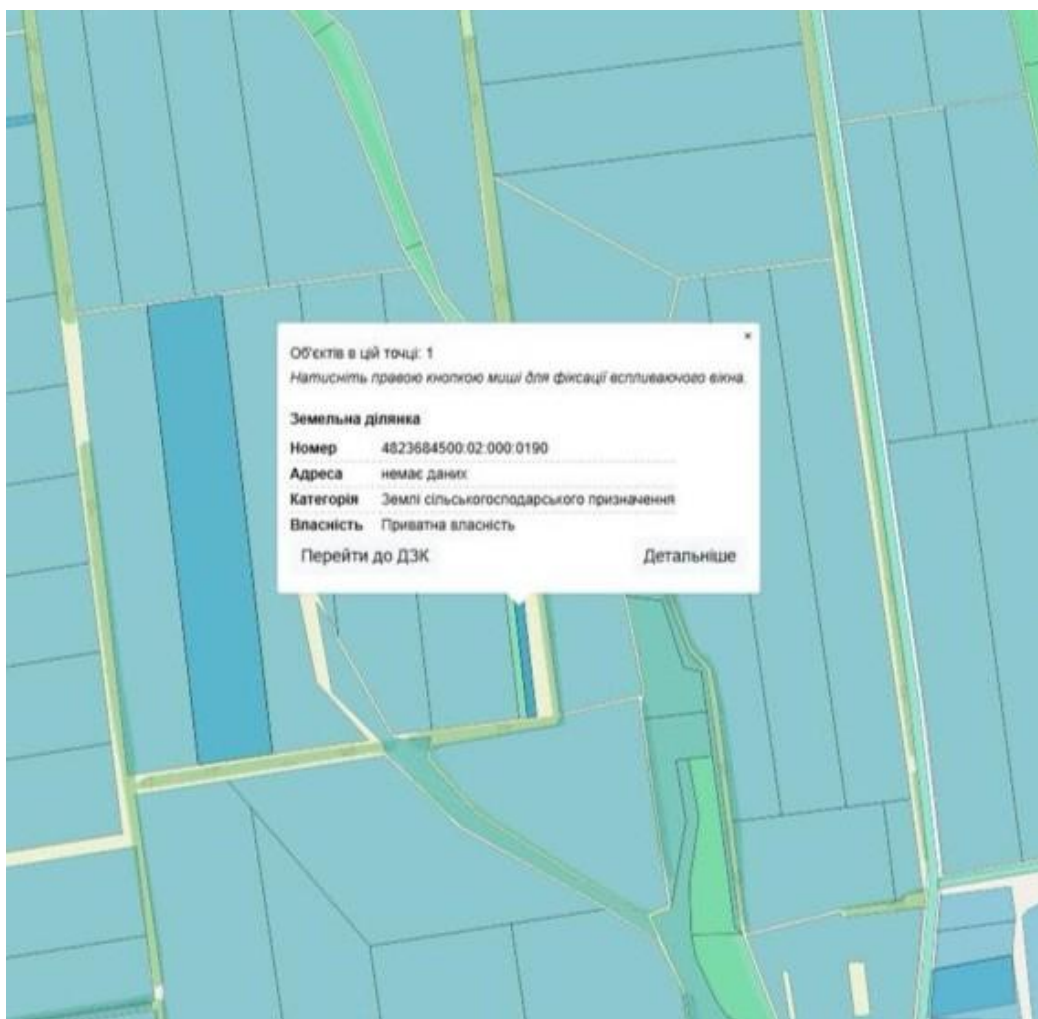

Рис. 3.3 – Скріншот із Публічної кадастрової карти України (ділянка з кадастровим номером 4823684500:02:000:0191)

*Примітка: сформовано за даними сайту <https://kadastr.live/i5/48.43/32.77> (дата звернення 21.05.2025)

Рис 3. 4 – Маєкт розташування земельних ділянок відповідно до населеного пункту (побудований у програмному засобі Qgis)

3.3. Геодезичні вишукування та землевпорядне проектування Аналіз даних геодезичних досліджень та процесу землевпорядного проектування.

Геодезичні та землевпорядні роботи є основою для оформлення прав на земельну ділянку, а також для її подальшого цільового використання. Вони забезпечують просторову і правову визначеність земельних відносин, що є особливо важливим у процесі передачі, реєстрації або зміни цільового призначення земель.

З метою встановлення фактичних розмірів та площі земельних ділянок, класифікації земельних угідь була виконана кадастрова зйомка її зовнішніх меж та меж контурів земельної ділянки з прив'язкою координат поворотних точок меж ділянки до пунктів полігонометрії державної геодезичної мережі.

Польові та камеральні роботи по кадастровій зйомці виконувались за допомогою тахеометру електронного TOPCON GPT-3005 у відповідності з вимогами інструкції з топографічного знімання в масштабах 1:5000, 1:2000, 1:1000, 1:500 (ТКНТА – 2.04.02 - 98), положення про порядок надходження, зберігання використання та обліку матеріалів Державного картографічного фонду України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 22 липня 1999 року за № 1344.

Межі земельних ділянок закріплені в натурі (на місцевості) межовими знаками встановленого зразка (дерев'яні стовпи діаметром 10 см), про що складено відповідний акт.

За матеріалами польових вимірювань були обраховані координати поворотних точок зовнішніх меж складено кадастрові плани в масштабі 1:5000, а також вираховані площі ділянок.

В результаті виконаних робіт були розроблений проект землеустрою щодо відведення земельних ділянок у власність громадянам України.

3.4. Кадастровий план земельної ділянки Процедура розробки та затвердження кадастрового плану земельної ділянки.

Відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України № 1051 від 17.10.2012 «Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру», процедура розробки та затвердження кадастрового плану земельної ділянки є невід'ємною частиною ведення кадастру та включає низку послідовних етапів, спрямованих на формування точних і повних відомостей про земельну ділянку.

Зацікавлена особа звертається до сертифікованого інженера-землевпорядника для проведення кадастрових робіт. На підставі укладеного договору, інженер-землевпорядник здійснює комплекс геодезичних вимірювань на місцевості з метою визначення меж земельної ділянки, її площі та конфігурації [8].

Отримані дані обробляються з використанням спеціалізованого програмного забезпечення, що дозволяє сформувати електронний документ – кадастровий план земельної ділянки. Сформований кадастровий план містить графічне зображення земельної ділянки з відображенням її меж, поворотних точок, лінійних розмірів, площі, а також кадастрового номера (у разі його присвоєння). Крім графічної частини, кадастровий план включає текстову частину з відомостями про власника (користувача) земельної ділянки, її цільове призначення, обмеження у використанні (за наявності) та інші характеристики, передбачені законодавством [8].

Після складання кадастрового плану інженер-землевпорядник здійснює його погодження із суміжними землевласниками (у випадках, передбачених законом) для врегулювання можливих спірних питань щодо меж. Завершальним етапом є подання сформованого кадастрового плану до відповідного органу Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру (Держгеокадастру) для державної реєстрації земельної ділянки та внесення відомостей до Державного земельного кадастру. Успішна державна реєстрація є підтвердженням законності меж

земельної ділянки та підставою для подальшого оформлення прав на неї [8].

Успішна державна реєстрація є підтвердженням законності меж земельної ділянки та підставою для подальшого оформлення прав на неї.

Кадастровий план земельної ділянки формується одночасно у двох форматах – цифровому (електронному) та паперовому. Його масштаб має забезпечити чітке відображення усіх обов'язкових елементів, передбачених чинним законодавством, зокрема вимогами, закріпленими у статті 34 Закону України «Про Державний земельний кадастр».

Зокрема, на такому плані мають бути зображені:

1. загальна площа відповідної земельної ділянки;
2. її зовнішні межі, з обов'язковим зазначенням прилеглих (суміжних) ділянок та їхніх користувачів чи власників (у випадку, якщо це землі державної або комунальної форми власності);
3. координати поворотних точок, які фіксують межі ділянки;
4. відстані між цими точками (лінійні проміри);
5. кадастровий номер даної ділянки та номери суміжних земельних ділянок, якщо такі відомості наявні;
6. границі сільськогосподарських угідь;
7. межі частин земель, на які накладаються особливі правові режими – наприклад, сервітути, права суборенди або інші обмеження у використанні;
8. розташування нерухомості, елементів меліоративних систем і водовідвідних точок на території ділянки;
9. контури частин ділянки, що потенційно придатні для проведення гідротехнічної меліорації;
10. відомості щодо перенесення в натуру меж природоохоронних, прибережних захисних, санітарних зон тощо (у разі, якщо така інформація застосовна);
11. інформація про наявність межових знаків, встановлених при формуванні земельної ділянки [7].

Доповненням до плану є таблиці, в яких зазначаються координати всіх кутових точок меж, класифікація угідь, їх площі, цільове призначення землі, а також дані про розробника землевпорядної документації. Ці матеріали є невід'ємною частиною кадастрового плану.

Формування кадастрового плану здійснюється саме на етапі створення нової земельної ділянки і оформлюється у згаданих двох формах. Організаційні вимоги щодо розробки та структури таких планів визначає Кабінет Міністрів України.

У випадку зміни будь-яких з перелічених вище відомостей, землевласник або землекористувач має право звернутись із відповідною заявою до державного кадастрового реєстратора, який зобов'язаний надати оновлений витяг із Державного земельного кадастру. У такому витягу оновлена інформація відображається на кадастровому плані.

Кадастрова карта, згідно зі статтею 35, виконує функцію просторового відображення об'єктів земельного кадастру в межах кадастрових одиниць: кварталів, зон або адміністративно-територіальних утворень, як-то село, селище, місто, район, область тощо. Вся інформація зберігається і ведеться виключно в електронному форматі [7].

Основні правила, яким повинна відповідати кадастрова карта, закріплені в нормативному документі – Порядку ведення Державного земельного кадастру. Також до складу кадастрової карти входить її індексна версія, методика створення якої також затверджується урядом. У разі потреби фізичні та юридичні особи можуть отримати витяги (вिकопіювання) з кадастрової карти – така можливість передбачена чинною процедурою ведення кадастру [7].

ВИСНОВКИ

У ході дослідження процесу формування земельних ділянок для ведення особистого селянського господарства як один із напрямів сучасної землевпорядної діяльності. Враховуючи актуальні зміни в земельному законодавстві, децентралізацію та зростання попиту на землю з боку громадян, ця тема є практично значущою і суспільно важливою.

Під час роботи було опрацьовано законодавчу базу, яка регулює питання передачі земель у власність громадян для ОСГ, зокрема Земельний кодекс України, Закон України «Про землеустрій», «Про державний земельний кадастр», а також інші підзаконні акти. З'ясовано, що формування земельної ділянки відбувається через чітку послідовність дій - від підготовки завдання до розроблення проекту землеустрою, виконання геодезичних робіт, погодження проекту та його затвердження.

Окрему увагу було приділено процедурі складання кадастрового плану, вимогам до його змісту та технічного оформлення. У процесі виконання практичної частини роботи були здійснені всі необхідні дії для підготовки документації щодо передачі земельних ділянок у власність громадянам для ведення ОСГ.

Практичне значення проекту полягає в забезпеченні юридично обґрунтованого і технічно точного формування земельних ділянок для подальшої державної реєстрації права власності. Така документація є основою для реального землекористування громадянами, реалізації їх конституційного права на землю, а також може бути використана як приклад для подальшого застосування у практиці землевпорядних організацій, місцевих рад або в освітньому процесі.

Результатом роботи стало успішне проектування та обґрунтування формування земельних ділянок загальною площею 2,0 га на території Казанківської селищної громади. Це дозволило не лише закріпити набуті теоретичні знання, а й набути практичних навичок роботи з нормативними документами, просторовими даними, геодезичними вимірюваннями та кадастровою інформацією.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Земельний кодекс України : Закон України від 25 жовт. 2001 р. № 2768-III [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14> (дата звернення: 29.05.2025).
2. Рішення Миколаївської обласної ради щодо затвердження документації [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.mk-oblrada.gov.ua/UserFiles/decree/1633430495615c2bdf8ac1e.pdf> (дата звернення: 11.05.2025).
3. Структура земельного фонду Миколаївської області за 2021 рік : аналітичний документ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ecolog.mk.gov.ua/store/files/file/структура%20земельного%20фонду%202021.doc> (дата звернення: 11.05.2025).
4. Земельний фонд Миколаївщини станом на 01.01.2021 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://mykolaivska.land.gov.ua/земельний-фонд-миколаївщини-станом-н/> (дата звернення: 11.05.2024).
5. Закон України "Про охорону земель" від 19 черв. 2003 р. № 962-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/962-15> (дата звернення: 29.05.2025).
6. Закон України "Про землеустрій" від 22 трав. 2003 р. № 858-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/858-15> (дата звернення: 29.05.2025).
7. Закон України "Про Державний земельний кадастр" від 7 лип. 2011 р. № 3613-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3613-17> (дата звернення: 29.05.2025).
8. Постанова Кабінету Міністрів України "Про затвердження Порядку розроблення проектів землеустрою" від 17 жовт. 2012 р. № 1051 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1051-2012-%D0%BF> (дата звернення: 29.05.2025).
9. Закон України "Про особисте селянське господарство" від 15 трав. 2003 р. № 1378-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1378-15> (дата звернення: 29.05.2025).

10. Закон України "Про оцінку земель" від 11 груд. 2003 р. № 742-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/742-15> (дата звернення: 29.05.2025).

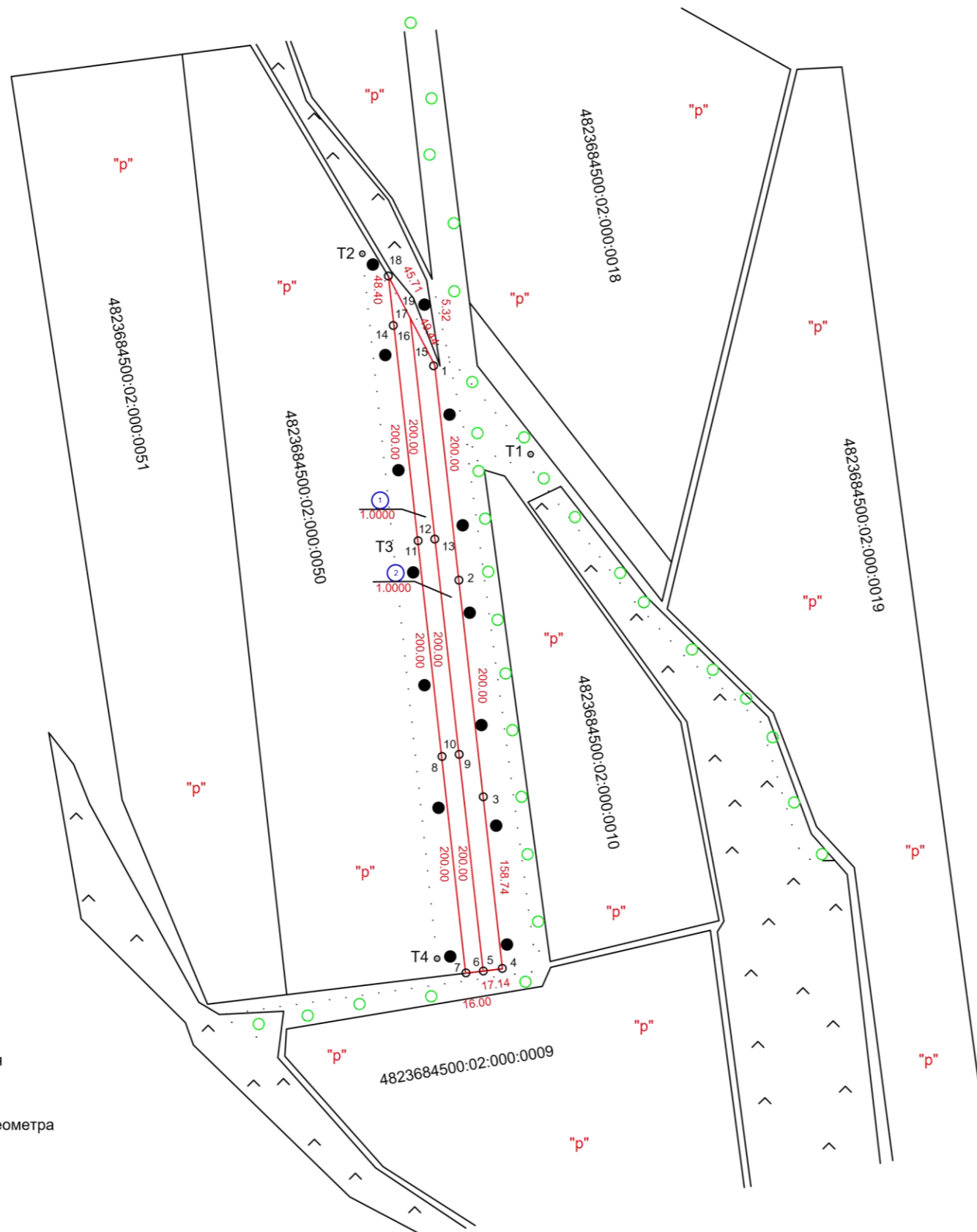
11. Казанка // Енциклопедія сучасної України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-12164> (дата звернення: 31.03.2025).

12. Казанківська територіальна громада : офіційний портал [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://gromada.info/gromada/kazankivska/> (дата звернення: 29.05.2025).

13. Постанова Верховної Ради України "Про утворення та ліквідацію районів" від 17 лип. 2020 р. № 807-IX [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/807-20> (дата звернення: 29.05.2025).

ДОДАТКИ

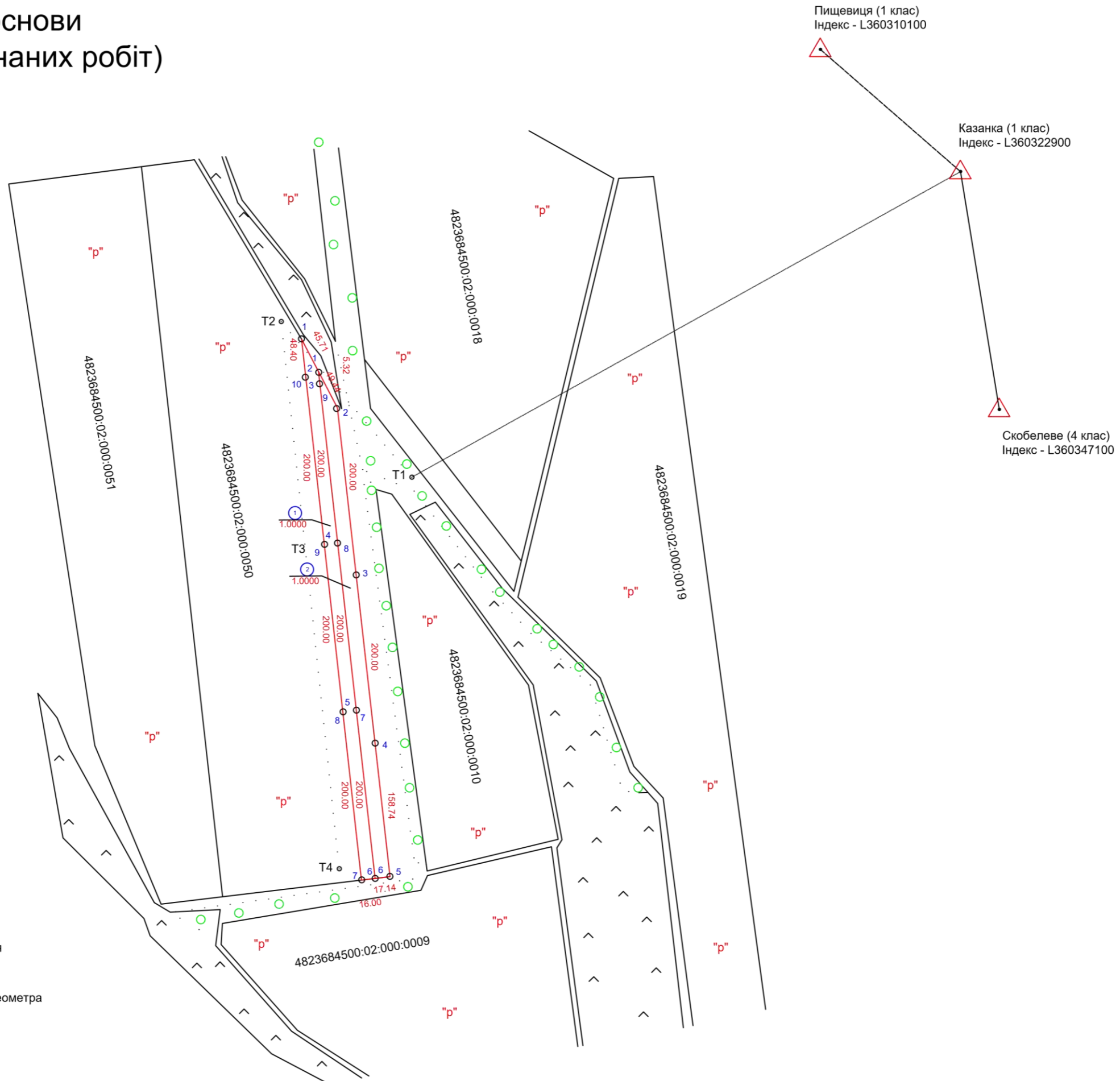
План кадастрової зйомки земельної ділянки

Умовні позначення
19о ситуаційні точки
Т1 о точки стоянки тахеометра

Склав:

Схема планової основи (картограма виконаних робіт)

Умовні позначення
19o ситуаційні точки
T1 o точки стоянки тахеометра

Склав:

**Журнал польових вимірювань Адреса земельної ділянки: Миколаївська
область, Баштанський район, Казанківська сільська рада**

№ пункта	Внутрішній кут	Дирекційний кут	Координати в метрах X	Координати в метрах Y
1	20° 23' 26,36"	173° 14' 12,2"	5286758,637	4334089,407
2	159° 37' 2,94"	173° 14' 25,22"	5286717,961	4334110,263
3	179° 59' 46,98"	173° 14' 25,22"	5286712,674	4334110,89
4	179° 59' 59,99"	173° 14' 6,42"	5286514,064	4334134,431
5	180° 0' 18,79"	262° 25' 44,47"	5286315,454	4334157,972
6	90° 48' 21,94"	353° 14' 51,85"	5286116,847	4334181,531
7	89° 10' 52,62"	353° 14' 34,92"	5286114,739	4334165,671
8	180° 0' 16,92"	353° 14' 42,75"	5286313,349	4334142,156
9	179° 59' 52,17"	353° 14' 41,5"	5286511,963	4334118,624
10	180° 0' 1,24"	152° 51' 15,14"	5286710,574	4334095,1
1	20° 23' 26,36"	152° 51' 15,14"	5286758,637	4334089,407

**Журнал польових вимірювань Адреса земельної ділянки: Миколаївська
область, Баштанський район, Казанківська сільська рада**

№ пункта	Внутрішній кут	Дирекційний кут	Координати в метрах Х	Координати в метрах Y
1	20° 22' 59,82"	173° 14' 57,45"	5286717,961	4334110,263
2	159° 36' 14,92"	173° 14' 56,31"	5286673,967	4334132,821
3	180° 0' 1,14"	173° 14' 25,43"	5286475,353	4334156,331
4	180° 0' 30,87"	262° 25' 42,76"	5286276,74	4334170,842
5	90° 48' 42,67"	353° 14' 6,42"	5286119,106	4334198,526
6	89° 11' 36,33"	353° 14' 25,22"	5286116,847	4334181,531
7	179° 59' 41,2"	353° 14' 25,22"	5286315,454	4334157,972
8	180° 0' 0"	353° 14' 12,2"	5286514,064	4334134,431
9	180° 0' 13,01"	152° 51' 12,37"	5286712,674	4334110,89
1	20° 22' 59,82"	152° 51' 12,37"	5286717,961	4334110,263

ВІДОМІСТЬ

вирахування дирекційних та внутрішніх кутів, відстаней між точками повороту меж з контролем координат та площі землекористування по Миколаївська область, Баштанський район, Казанківська сільська рада
Землекористування: Громадянин

№	Назва	X (М)	Y (М)	Висота Н (М)	Гориз. прокладання D (М)	Дирекційний кут	Внутрішній кут	№ Точок межі
1	А	5286717.98 1	4334110.26 3	0.000	49.44	152° 51' 12.37"	20° 22' 59.82"	1
2		5286673.96 7	4334132.82 1	0.000	200	173° 14' 57.45"	159° 38' 14.92"	2
3		5286475.35 3	4334156.33 1	0.000	200	173° 14' 58.31"	180° 0' 1.14"	3
4		5286276.74 0	4334179.84 2	0.000	158.74	173° 14' 25.43"	180° 0' 30.87"	4
5		5286119.10 6	4334198.52 6	0.000	17.14	262° 25' 42.76"	90° 48' 42.67"	5
6		5286116.84 7	4334181.53 1	0.000	200	353° 14' 6.42"	89° 11' 38.33"	6
7		5286315.45 4	4334157.97 2	0.000	200	353° 14' 25.22"	179° 59' 41.2"	7
8		5286514.06 4	4334134.43 1	0.000	200	353° 14' 25.22"	180° 0' 0"	8
9		5286712.67 4	4334110.89 0	0.000	5.32	353° 14' 12.2"	180° 0' 13.01"	9
10		5286717.98 1	4334110.26 3	0.000			20° 22' 59.82"	10

$X_{min} = 5286116.847$ $X_{max} = 5286717.981$ $Y_{min} = 4334110.263$ $Y_{max} = 4334198.526$

Периметр $P = 1230.84$ м Площа $S = 1.0000$ га (контрольне обчислення) $S = 1.0000$ га

ВІДОМІСТЬ

**вирахування дирекційних та внутрішніх кутів, відстаней між точками повороту меж з контролем координат та площі землекористування по Миколаївська область, Баштанський район, Казанківська сільська рада
Землекористування: Громадянин**

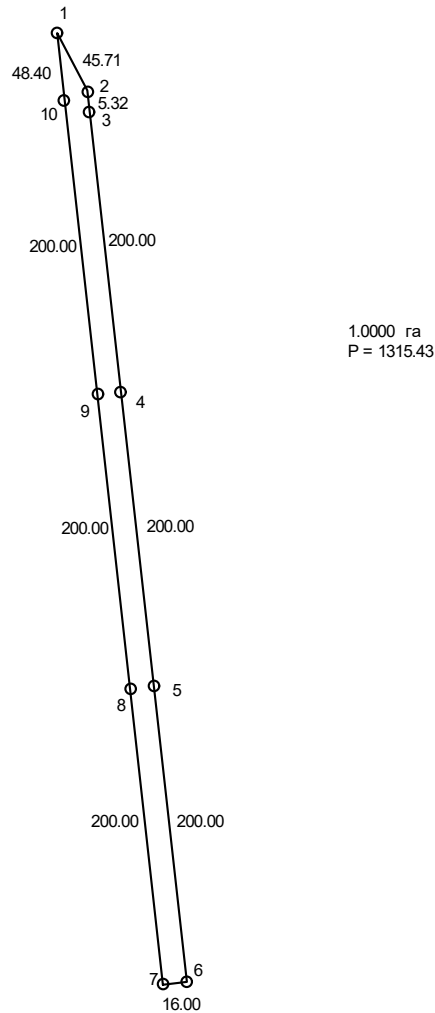
№	Назва	X (М)	Y (М)	Висота Н (М)	Гориз. прокладання D (М)	Дирекційний кут	Внутрішній кут	№ Точок межі
1	А	5286758.637	4334089.407	0.000	45.71	152° 51' 15.14"	20° 23' 26.36"	1
2		5286717.961	4334110.263	0.000	5.32	173° 14' 12.2"	159° 37' 2.94"	2
3		5286712.674	4334110.890	0.000	200	173° 14' 25.22"	179° 59' 46.98"	3
4		5286514.064	4334134.431	0.000	200	173° 14' 25.22"	179° 59' 59.00"	4
5		5286315.454	4334157.972	0.000	200	173° 14' 6.42"	180° 0' 18.79"	5
6		5286116.847	4334181.531	0.000	16	262° 25' 44.47"	90° 48' 21.94"	6
7	Б	5286114.739	4334165.671	0.000	200	353° 14' 51.85"	89° 10' 52.62"	7
8		5286313.349	4334142.156	0.000	200	353° 14' 34.92"	180° 0' 16.92"	8
9		5286511.963	4334118.624	0.000	200	353° 14' 42.75"	179° 59' 52.17"	9
10		5286710.574	4334095.100	0.000	48.4	353° 14' 41.5"	180° 0' 1.24"	10
11		5286758.637	4334089.407	0.000			20° 23' 26.36"	11

$X_{\min} = 5286114.739$ $X_{\max} = 5286758.637$ $Y_{\min} = 4334089.407$ $Y_{\max} = 4334181.531$ Периметр $P = 1315.43$ м Площа $S = 1.0000$ га (контрольне обчислення) $S = 1.0000$ га.

СХЕМАТИЧНЕ КРЕСЛЕННЯ ПОГОДЖЕННЯ МЕЖ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ

Назва об'єкта ПІБ замовника Громадянин.
Земельної ділянки Миколаївська область Баштанський район Казанківська селищна громада

А

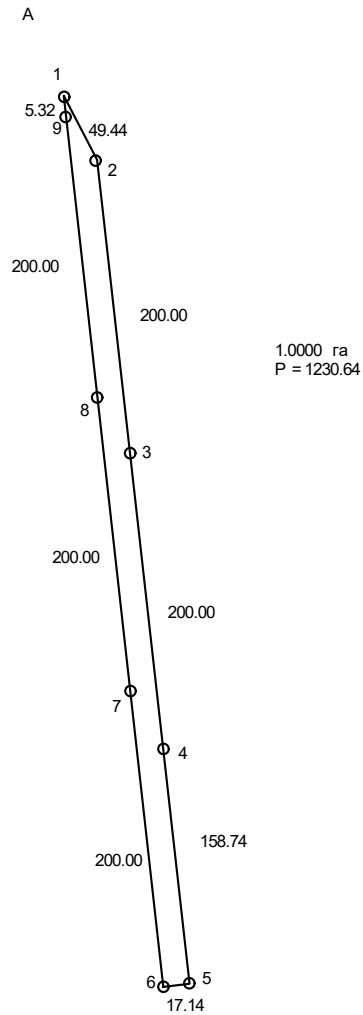

ОПИС МЕЖ

А Б землі комунальної власності не надані у власність або користування
Б А - земельна ділянка гр (4823684500:02:000:0050)

СХЕМАТИЧНЕ КРЕСЛЕННЯ ПОГОДЖЕННЯ МЕЖ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ

Назва об'єкта ПІБ замовника Громадянин
Земельної ділянки Миколаївська область Баштанський район Казанківська селищна
групада

ОПИС МЕЖ

A - A - землі комунальної власності не надані у власність або користування

КАДАСТРОВИЙ ПЛАН ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ

50

Додаток А. 9

Каталог координат

Номера пунктів	Кути (праві)	Лінії (м)	X	Y
1	20°22,6'	49,44	5286717,961	4334110,263
2	159°36,1'	200	5286673,967	4334132,821
3	180°00'	200	5286475,353	4334156,331
4	180°00,3'	158,74	5286276,74	4334179,842
5	90°48,4'	17,14	5286119,106	4334198,526
6	89°11,3'	200	5286116,847	4334181,531
7	179°59,4'	200	5286315,454	4334157,972
8	180°00,1'	200	5286514,064	4334134,431
9	180°00'	5,32	5286712,674	4334110,89
Периметр		1230,64 м		
Площа		1,0000 га		

Примітка: згідно додатку №6 до "Порядку ведення Державного земельного кадастру", затвердженого постановою КМУ від 17.10.2012 р. №1051 із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ №1058 від 23.11.2016 №105 від 07.02.2018, на земельну ділянку площею 1,0000 га обмеження - відсутні

ОПИС МЕЖ

А - А - землі комунальної власності, не надані у власність або користування

Перелік земельних угідь згідно класифікації відведення угідь КВЗУ

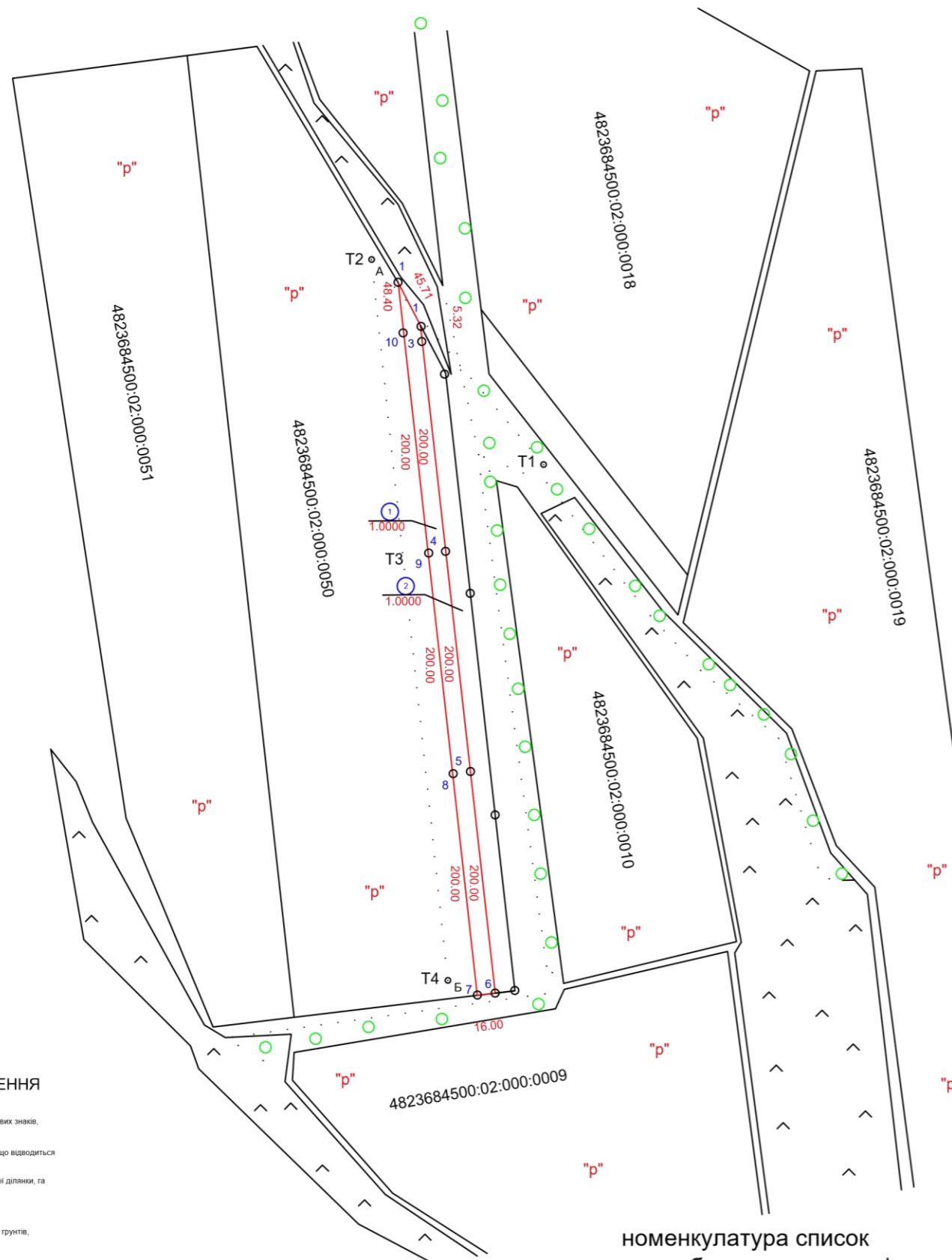
Всього земель, га	у тому числі за земельними угіддями, га		
	Код згідно з КВЗУ	Назва земельних угідь	Площа земельних угідь, гектарів
Площа земельної ділянки, га 1,0000	група	Рілля	1,0000
	001		
	підгрупа	01	

Код класифікації видів цільового призначення земель (КВЦПЗ) на момент відведення

Код класифікації видів цільового призначення земель	Назва	Площа земельної ділянки, гектарів
розділ	Землі запасу, резервного фонду та загального користування	1,0000
Секція К		
16		
16.00	Землі запасу (земельні ділянки кожної категорії земель, які не надані у власність або користування громадянам або юридичним особам)	

Код класифікації видів цільового призначення земель (КВЦПЗ) по проекту

Код класифікації видів цільового призначення земель	Назва	Площа земельної ділянки, гектарів
розділ	Землі сільськогосподарського призначення	1,0000
Секція А		
01		
01.03	Для ведення особистого селянського господарства	

УМОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ

4	Місце встановлення межових знаків, номери точок
○	Межа земельної ділянки, що відводиться
①	Номер та площа земельної ділянки, га
1,0000	Розмір ділянки, в метрах
75.09	Межі агропромислових груп ґрунтів, їх шифри
74 E	Контур угідь, рілля

номенклатура список агропромислових груп ґрунтів

шифр агропромислової групи ґрунтів	назва агропромислової групи ґрунтів
74e	Чорноземи південні слабозмиті важкосуглинкові і легкосуглинкові

ФОП	Підпис	Дата	П №008/01-21 від 19.01.2019 р.			
			Проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність	Масштаб	Аркуш	Стадія
				1:5000	1	П
			Кадастровий план земельної ділянки			

КАДАСТРОВИЙ ПЛАН ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ

Додаток А. 10

51

Каталог координат

Номера пунктів	Кути (праві)	Лінії (м)	X	Y
1	20°22,6'	49,44	5286717,961	4334110,263
2	159°36,1'	200	5286673,967	4334132,821
3	180°00'	200	5286475,353	4334156,331
4	180°00,3'	158,74	5286276,74	4334179,842
5	90°48,4'	17,14	5286119,106	4334198,526
6	89°11,3'	200	5286116,847	4334181,531
7	179°59,4'	200	5286315,454	4334157,972
8	180°00,1'	200	5286514,064	4334134,431
9	180°00'	5,32	5286712,674	4334110,89
Периметр		1230,64 м		
Площа		1,0000 га		

Примітка: згідно додатку №6 до "Порядку ведення Державного земельного кадастру", затвердженого постановою КМУ від 17.10.2012 р. №1051 із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ №1058 від 23.11.2016 №105 від 07.02.2018, на земельну ділянку площею 1,0000 га обмеження - відсутні

ОПИС МЕЖ

А - А - землі комунальної власності, не надані у власність або користування

Перелік земельних угідь згідно класифікації відведення угідь КВЗУ

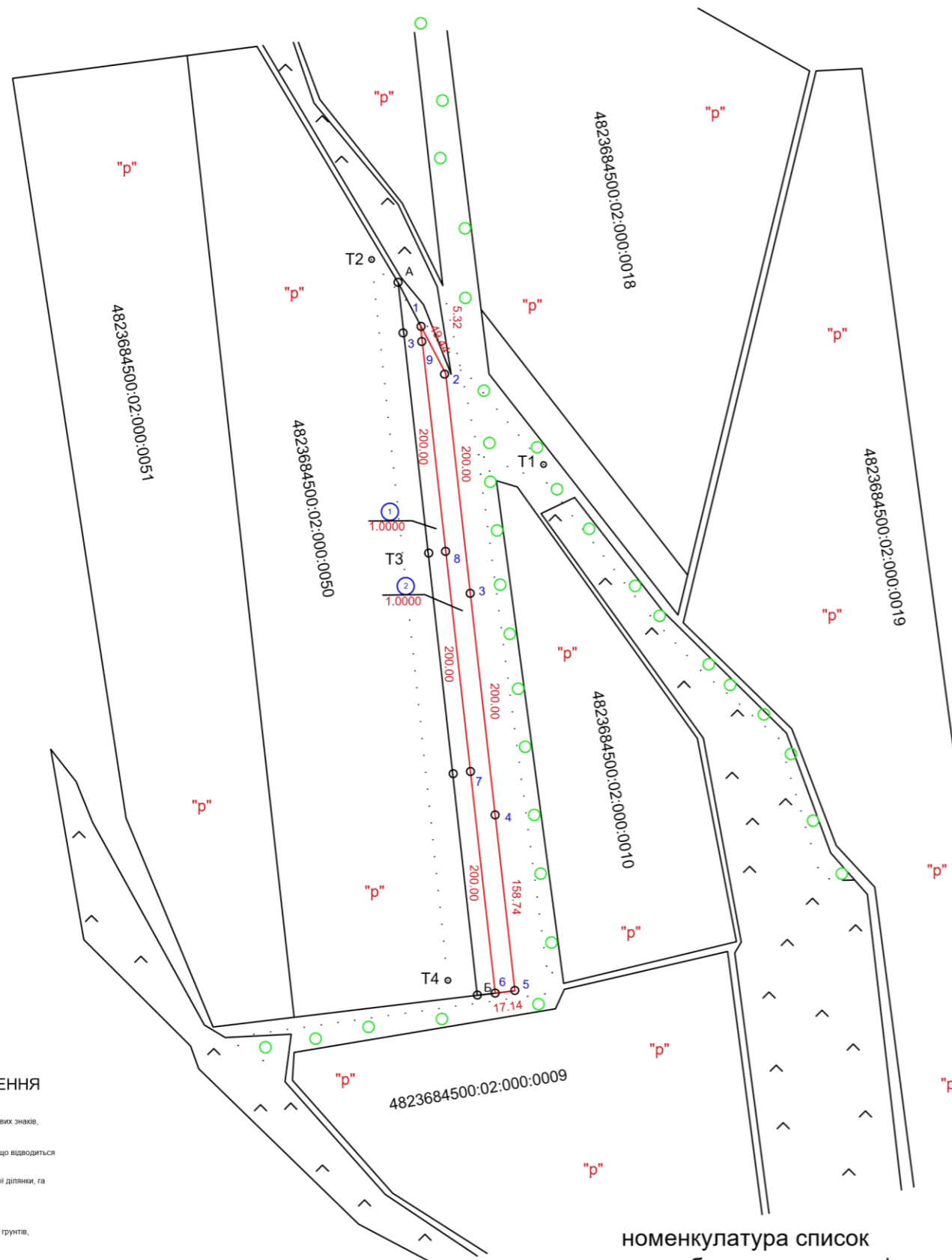
Всього земель, га	у тому числі за земельними угіддями, га		
	Код згідно з КВЗУ	Назва земельних угідь	Площа земельних угідь, гектарів
Площа земельної ділянки, га 1,0000	група 001	Рілля	1,0000
	підгрупа 01		

Код класифікації видів цільового призначення земель (КВЦПЗ) на момент відведення

Код класифікації видів цільового призначення земель	Назва	Площа земельної ділянки, гектарів
розділ Секція К 16	Землі запасу, резервного фонду та загального користування	1,0000
16.00	Землі запасу (земельні ділянки кожної категорії земель, які не надані у власність або користування громадянам або юридичним особам)	

Код класифікації видів цільового призначення земель (КВЦПЗ) по проекту

Код класифікації видів цільового призначення земель	Назва	Площа земельної ділянки, гектарів
розділ Секція А 01	Землі сільськогосподарського призначення	1,0000
01.03	Для ведення особистого селянського господарства	

УМОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ

4 ○	Місце встановлення межових знаків, номера точок
—	Межа земельної ділянки, що відводиться
① 1.0000	Номер та площа земельної ділянки, га
75.09	Розмір ділянки, в метрах
74 E	Межі агро виробничих груп ґрунтів, їх шифри
—	Контур угідь, рілля

номенклатура список агро виробничих груп ґрунтів

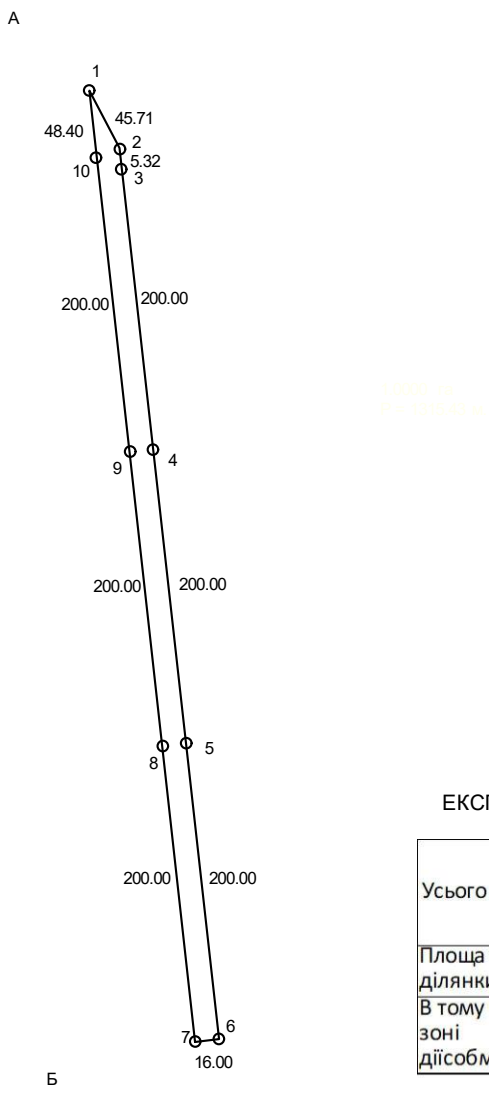
шифр агро виробничої групи ґрунтів	назва агро виробничої групи ґрунтів
74e	Чорноземи південні слабозмиті важкосуглинкові і легкосуглинкові

ФОП	Підпис	Дата	П №008/01-21 від 19.01.2019 р.			
			Проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність	Масштаб	Аркуш	Стадія
				1:5000	1	П
			Кадастровий план земельної ділянки			

ПЛАН меж земельних ділянок

Додаток А. 11

УМОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ

Земельна ділянка яка розглядається

ЕКСПЛІКАЦІЯ ЗЕМЕЛЬНИХ УГІДЬ

Усього земель, га	У тому числі за земельними угіддями, га
	Рілля 001.01
Площа земельної ділянки	1,0000
В тому числі в зоні діїсобмежень	-

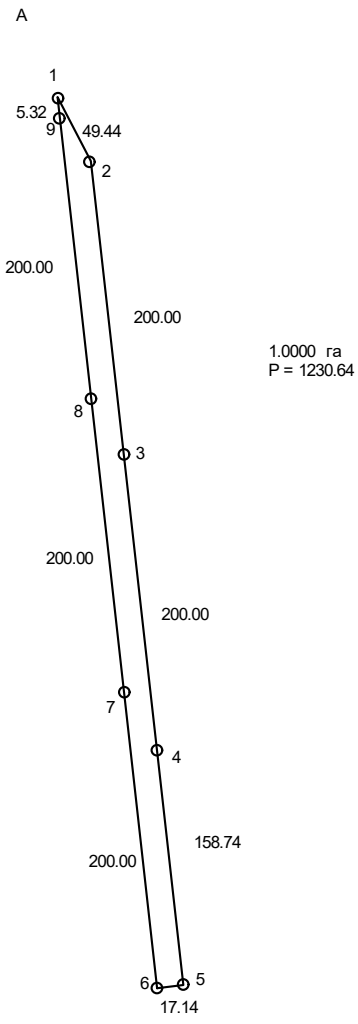
ОПИС МЕЖ

А - Б землі комунальної власності не надані у власність або користування
 Б А земельна ділянка гр (4823684500:02:000:0050)

ПЛАН меж земельних ділянок

Додаток А. 12

УМОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ

Земельна ділянка яка розглядається

ліній ЕКСПЛІКАЦІЯ ЗЕМЕЛЬНИХ УГІДЬ

Усього земель, га	У тому числі за земельними угіддями, га
	Рілля 001.01
Площа земельної ділянки	1,0000
В тому числі в зоні діїсобмежень	-

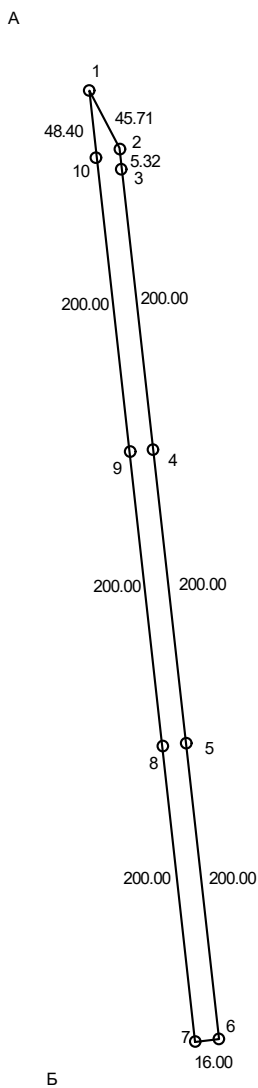
ОПИС МЕЖ

А - А землі комунальної власності не надані у власність або користування

Розбивка креслення земельної ділянки

Миколаївська область Баштанський район Казанківська селищна громада

Додаток А. 13

1.0000 га
P = 1315.43 м

УМОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ

- 0 Міри
- 1.0000 га Площа земельної ділянки

Таблиця ліній і румбів

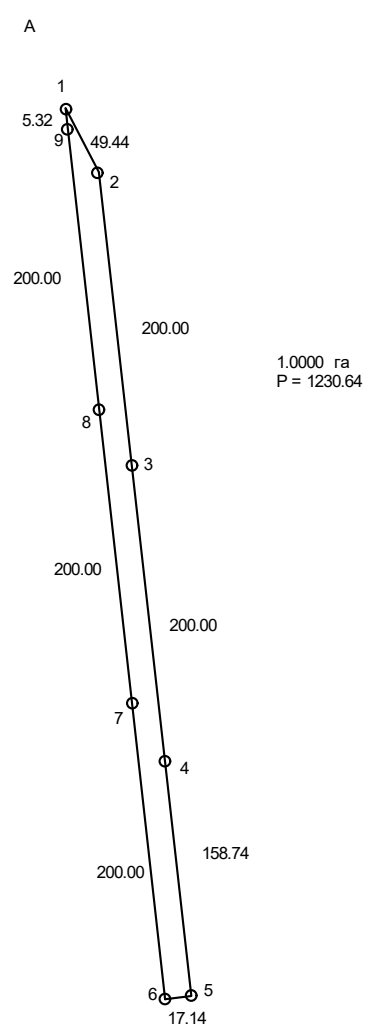
№	Довжина ліній	Румб
1	45,71	152° 51' 15,14"
2	5,32	173° 14' 12,2"
3	200	173° 14' 25,22"
4	200	173° 14' 25,22"
5	200	173° 14' 6,42"
6	16	262° 25' 44,47"
7	200	353° 14' 51,85"
8	200	353° 14' 34,92"
9	200	353° 14' 42,75"
10	48,4	353° 14' 41,5"
1		

Розбивка креслення земельної ділянки

Миколаївська область Баштанський район Казанківська селищна громада

Додаток А. 14

УМОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ

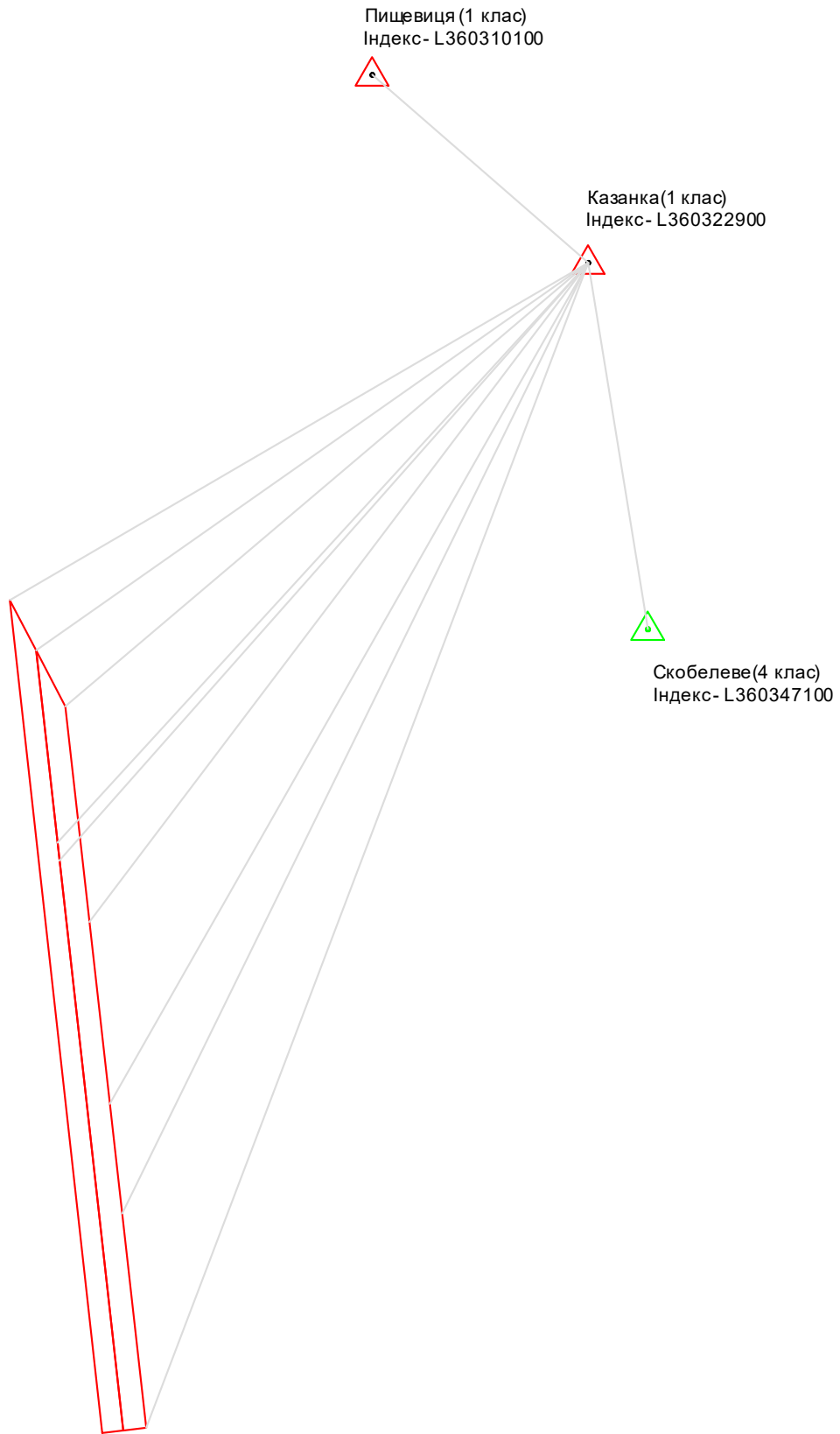
- 0 Міри ліній
- 1.0000 Площа земельної ділянки

Таблиця ліній і румбів

№	Довжина лінії	Румб
1	49,44	152° 51' 12,37"
2	200	173° 14' 57,45"
3	200	173° 14' 56,31"
4	158,74	173° 14' 25,43"
5	17,14	262° 25' 42,76"
6	200	353° 14' 6,42"
7	200	353° 14' 25,22"
8	200	353° 14' 25,22"
9	5,32	353° 14' 12,2"
1		

СХЕМА
прив'язки межових знаків
до пунктів комунальної геодезичної мережі

Додаток А. 15

Умовні позначення

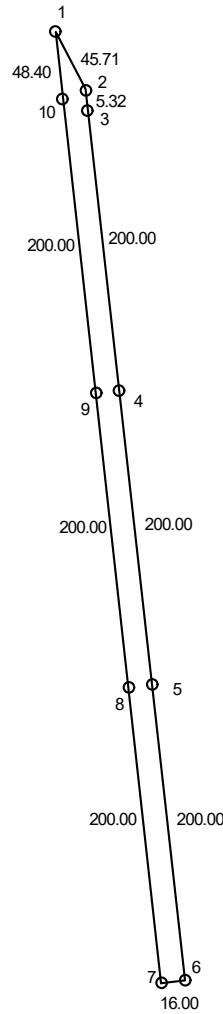

пункт комунальної геодезичної мережі

**Схема прив'язки межових знаків земельної ділянки до пунктів
державної геодезичної мережі**

земельна ділянка що відводиться у власність гр для ведення особистого селянського
господарства за межами населених пунктів на території Казанківської селищної громади Баштанського району
Миколаївської області

Додаток А. 16

№ п/п	№ знаку	Назва пункту ДГМ						X	Y
		Казанка (1:3603229)		Скобелеве (1:360310100)		Пищевіця (1:36032300)			
		Довжина лінії м	Обрах. точність (середньоквадр. похибка) (м)	Довжина лінії м	Обрах. точність (середньоквадр. похибка) (м)	Довжина лінії м	Обрах. точність (середньоквадр. похибка) (м)		
1	000001	10019,26	0,149	22393,28	0,168	21930,47	0,14	5286758,637	4334089,407
2	000002	10064,96	0,143	22432,32	0,183	21912	0,149	5286717,961	4334110,263
3	000003	10069,98	0,111	22435,62	0,151	21907,62	0,132	5286712,674	4334110,88
4	000004	10258,64	0,113	22560,16	0,147	21739,9	0,2	5286514,064	4334134,431
5	000005	10447,71	0,205	22685,77	0,138	21572,74	0,211	5286313,454	4334157,972
6	000006	10637,2	0,118	22812,4	0,213	21466,15	0,171	5286116,847	4334181,531
7	000007	10632,35	0,168	22800,2	0,219	21397,08	0,19	5286114,739	4334165,671
8	000008	10442,79	0,159	22673,54	0,123	21563,76	0,16	5286313,349	4334142,156
9	000009	10253,62	0,106	22547,86	0,139	21731	0,196	5286511,963	4334118,624
10	000010	10064,87	0,192	22423,27	0,13	21898,79	0,146	5286710,574	4334095,1

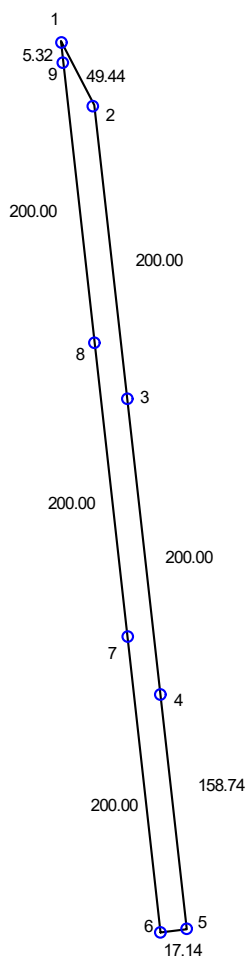
Умовні позначення

○ межові знаки

**Схема прив'язки межових знаків земельної ділянки до пунктів
державної геодезичної мережі**

земельна ділянка що відводиться у власність гр для ведення особистого
селянського господарства за межами населених пунктів на території Казанківської селищної громади Баштанського
району Миколаївської області

Додаток А. 17

№ п/п	№ знаку	Назва пункту ДГМ						X	Y
		Казанка (1:3603229)		Скобелеве (1:360310100)		Пищевіця (1:36032300)			
		Довжина лінії м	Обрах. точність (середньоквадр. похибка) (м)	Довжина лінії м	Обрах. точність (середньоквадр. похибка) (м)	Довжина лінії м	Обрах. точність (середньоквадр. похибка) (м)		
1	000-0000001	10664,96	0,206	22412,32	0,209	21912	0,151	5286717,961	4334110,263
2	000-0000002	10114,4	0,158	22474,58	0,186	21882,54	0,217	5286673,967	4334132,821
3	000-0000003	10303,03	0,147	22590,24	0,142	21715	0,207	5286478,353	4334156,331
4	000-0000004	10492,08	0,117	22724,97	0,198	21548	0,12	5286276,74	4334170,842
5	000-0000005	10642,42	0,17	22825,54	0,163	21415,88	0,2	5286110,106	4334198,526
6	000-0000006	10637,2	0,162	22812,4	0,141	21466,15	0,14	5286116,847	4334181,531
7	000-0000007	10447,71	0,113	22685,77	0,153	21572,74	0,194	5286313,454	4334157,972
8	000-0000008	10258,64	0,191	22560,16	0,205	21739,9	0,208	5286514,064	4334134,431
9	000-0000009	10069,98	0,11	22435,62	0,198	21907,62	0,219	5286712,674	4334110,89

Умовні позначення

○ межові знаки

КАТАЛОГ
координат кутів зовнішніх меж землекористування

№ пункта	Внутрішній кут	Дирекційний кут	Відстань (м)	X	Y
1	20° 23' 26,36"	173° 14' 12,2"	45,71	5286758,637	4334089,407
2	159° 37' 2,94"	173° 14' 25,22"	5,32	5286717,961	4334110,263
3	179° 59' 46,98"	173° 14' 25,22"	200	5286712,674	4334110,89
4	179° 59' 59,99"	173° 14' 6,42"	200	5286514,064	4334134,431
5	180° 0' 18,70"	262° 25' 44,47"	200	5286315,454	4334157,972
6	90° 48' 21,94"	353° 14' 51,85"	16	5286116,847	4334181,531
7	89° 10' 52,62"	353° 14' 34,92"	200	5286114,739	4334165,671
8	180° 0' 16,92"	353° 14' 42,75"	200	5286313,349	4334142,156
9	179° 59' 52,17"	353° 14' 41,5"	200	5286511,963	4334118,624
10	180° 0' 1,24"	152° 51' 15,14"	48,4	5286710,574	4334095,1
1	20° 23' 26,36"	152° 51' 15,14"	48,4	5286758,637	4334089,407

Землекористувач: Громадянин

Адреса земельної ділянки: Миколаївська область, Казанський район,

Новолазарівська сільська рада Кадастровий номер: 4823684500:02:000

Периметр землекористування: 1315,430 м Площа землекористування: 1,0000 га

КАТАЛОГ

координат кутів зовнішніх меж землекористування

№ пункта	Внутрішній кут	Дирекційний кут	Відстань (м)	X	Y
1	20° 22' 59,82"	173° 14' 57,45"	49,44	5286717,961	4334110,263
2	159° 36' 14,92"	173° 14' 56,31"	200	5286673,967	4334132,821
3	180° 0' 1,14"	173° 14' 25,43"	200	5286475,353	4334156,331
4	180° 0' 30,87"	262° 25' 42,76"	158,74	5286276,74	4334170,842
5	90° 48' 42,67"	353° 14' 6,42"	17,14	5286119,106	4334198,526
6	89° 11' 36,33"	353° 14' 25,22"	200	5286116,847	4334181,531
7	179° 59' 41,2"	353° 14' 25,22"	200	5286315,454	4334157,972
8	180° 0' 0"	353° 14' 12,2"	200	5286514,064	4334134,431
9	180° 0' 13,01"	152° 51' 12,37"	5,32	5286712,674	4334110,89
1	20° 22' 59,82"	152° 51' 12,37"	5,32	5286717,961	4334110,263

Землекористувач: Громадянин

Адреса земельної ділянки: Миколаївська область, Казанський район,

Новолазарівська сільська рада Кадастровий номер: 4823684500:02:000

Периметр землекористування: 1230,640 м Площа землекористування: 1,0000 га